

Slyšení, rozpoznání a jednání na Božím slově

¹ Tedy, tyto pásky z dnešního dopoledního shromáždění nejsou na prodej. Jsou jenom pro tento sbor nebo jen pro některé, a to kvůli nauce. A co se týče těch shromáždění na jiných místech, tam to vyvolává zmatky, protože se stěží najdou dva lidé, kteří tutéž věc vidí úplně stejně — ale každopádně bychom měli zůstat ve svých srdcích sjednoceni. My tady v tomto svatostánku... Tyto pásky jsou... Můžete si toho všimnout... jsou jenom pro přátele a podobně.

² Skloňme teď na chvíli hlavy k modlitbě. Zatímco skláníte hlavy, kolik z vás si přeje, abyste byli vzpomenu? Zvedněte ruce a řekněte: „Pane, jsem dnes v nouzi a potřebuji Tvou milost,“ ať už se jedná o cokoliv.

Jan 14:13, 14

³ Náš nebeský Otče, teď přistupujeme ke Tvému trůnu milosti, protože jsme byli vybídnuti k tomu, abychom to takto dělali. Bylo nám řečeno Tvým Synem a naším Spasitelem, že kdybychom o cokoliv prosili v Jeho jménu, bude nám to dáno. A proto, Pane, s tím, že si uvědomujeme, že žijeme ve stínu Tvého příchodu a teď stojíme ve stínu Tvého milosrdenství, dovoluujeme si poprosit, Pane, abys Ty sám skrze Duchu svatého vybral to, za co bychom měli žádat. A my dnes ráno pocítujeme, že pokud to není v rozporu s Tvým Slovem nebo s Tvou velikou spravedlností a Tvým milosrdenstvím a milostí, že kdybychom poprosili o to, abychom mohli prožít v tomto dni zvláštní navštívení Duchem svatým; ať On bude moci mezi nás sestoupit a rozeznávat myšlenky našich srdcí, zjevovat nám naše slabá místa a uzdravovat naše nemoci a obvázat rány zkroušených srdcí a zachránit ztracené a připravit si lid na svůj příchod. Pane, vyslyš tuto modlitbu.

Lukáš 24:32

⁴ Teď jsme připraveni ke čtení Tvého Slova. A prosíme, Pane, dnes ráno během této lekce nedělní školy, abys Ty sám dal kontext k tomuto čtení a zjevil ho našim srdcím, protože my sem přicházíme z jednoho důvodu, a tím výhradním důvodem je poznat lépe Tebe. My, kteří jsme křesťany podle víry, Tě chceme poznat lépe. Ti, kteří se ještě nestali křesťany, Tě chtějí poznat jako svého Spasitele. Ti, kteří jsou nemocní, by si Tě přáli poznat jako svého Uzdravitele. A prosíme, aby nikdo neopustil tuto budovu prázdný, ale aby každá prosba byla naplněna do písmene a každá žádost vyslyšena a každá osoba šťastná;

a až budeme z této budovy odcházet, abychom mohli říci jako ti, kteří se vraceli z Emaus: „Copak v nás naše srdce nehořela, když k nám cestou mluvil?“ Protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

⁵ Nuže, ti z vás, kteří by si chtěli otevřít své knihy... Obvykle shledávám, že během evangelizačních bohoslužeb stačí dvacet až třicet minut, aby byl proveden dostatečný úder kvůli vhození *sítě* duchovního poselství, a pak výzva k oltáři. Ale protože se jedná o nedělní školu, nechtěl bych to dnes ráno provést takovým způsobem. Cítím se spíše veden k tomu, abych využil svůj čas a promluvil ze Slova.

⁶ No, pokud se někdo necítí pohodlně nebo je mu příliš zima, stačí když... Můj bratr, který je správcem, sedí tam v zadní části modlitebny. Jen zvedněte takhle ruku, tam dozadu k němu, a on nastaví teplotu. Chtěli bychom, abyste se cítili co nejpohodlněji, cítili se zdraví a mohli naslouchat těmto slovům. Protože důvěřujeme Duchu svatému, že nás bude vyučovat Božímu slovu. Slyšíte mě všichni dobře i tam vzadu? Jestli ano, zvedněte ruce, jestli mě dobře slyšíte? V pořádku.

Římanům 9:11-13

⁷ Teď bych vás poprosil, abyste si se mnou otevřeli... Mám zde poznamenaný nějaký text a nějaká místa Písma. A tak bychom nejdřív chtěli otevřít epištolu k Římanům — Římanům 9. kapitolu, abychom na úvod přečetli odstavec z Písma z Římanů 9:11.

(Totiž ještě než se narodili a než udělali cokoli dobrého nebo zlého, aby Boží předsevzetí zůstalo podle vyvolení, ne na základě skutků, ale z Toho, který povolává),

bylo jí řečeno: „Starší bude sloužit mladšímu.“

Jak je napsáno: „Jákoba jsem si zamiloval, ale Ezaua jsem pojal v nenávist.“

⁸ Ať Bůh udělí požehnání tomuto čtení z Písma. A teď, jako téma, o které chci opřít svoji lekci; chtěl bych použít následující námět: „Slyšení, rozpoznání a jednání na Božím slově.“ Dovolte, že to zopakují: „Slyšení, rozpoznání a pak jednání na Božím slově.“

⁹ Tedy, jsme plně obeznámeni — my lidé, kteří zkoumáme Písma dnem i nocí, a čteme naše noviny a posloucháme zprávy reportérů, že tento svět teď stojí v silném sevření dvou duchovních mocí. Obě tyto

síly jsou náboženské. A já věřím, že tyto veliké síly brzy vyvrcholí. A obě tyto veliké síly jsou znázorněny v těchto dvou Izákových synech. Jak se mohlo stát, že Bůh ve své nekonečné moudrosti pro nás všechny nastínil tyto věci, abychom skrze ně mohli s jistotou poznat, co leží před námi. On to udělal tak zřetelným způsobem, že Bůh a Jeho Slovo a příroda i Jeho vesmír jsou dokonale uspořádány dohromady, že dokonce i hříšník může vidět, že se něco chystá. Bůh to tak uspořádal, takže všichni jsou bez výmluvy.

1. Mojžíšova 25:22

10 Tedy, na příkladu těchto dvou synů můžeme vidět, že ještě předtím než se narodili, už mezi sebou válčili. Ačkoliv jejich panenská matka... Protože ona byla pannou, ta krásná Rebeka, která se vdala za to spravedlivé semeno Božího zaslíbení, Izáka — oni dva byli posvěceni, naplnění Duchem, věřící v Boha, předurčení k tomuto manželství, které spolu uzavřeli. Bůh to předzvěděl. A jak mohlo něco takového přijít skrze tuto jedinou matku a jediného otce? Jedna velice špatná osoba a druhá velice dobrá osoba; a jak mohla ta dobrá osoba vypadat jako ta špatná a ta špatná vypadat jako ta dobrá?

11 No, tak to bylo vždycky, a tak to zůstane navždy v tom Božím programu. Bůh nemůže změnit svůj program, protože On udělal svůj program dokonalý, protože On je Jeho částí.

1. Mojžíšova 3:22

12 V Edenské zahradě se hřích ukázal tak nádherný, že upoutal pozornost Evy a odvedl ji od spravedlnosti k hříchu. A v téže zahradě, kde byl Strom života, byl také strom smrti.

Římanům 7:21

13 Dnes bychom to poznali jako zákon protikladu: totiž, že tam, kde existuje dobro, tam je i zlo; tam, kde je pravda, tam je i blud. A my nebudeme nikdy schopni, bez ohledu na to v jakém prostředí se nacházíme, nikdy nebudeme schopni se zbavit přítomnosti té jedné nebo druhé věci, protože Pavel řekl: „Když chci dělat dobro, mám u sebe pohotově zlo.“ Hříšník se nebude nikdy schopen zbavit křesťana a křesťan hříšníka. Bude zde vždy svědek spravedlnosti a svědek křivdy. A vy se musíte rozhodnout. Musíte si zvolit buď jednu nebo druhou stranu.

1. Mojžíšova 25:26

14 Ale na příkladu těchto dvou synů, je to nezvyklé, když si uvědomíte, že předtím než se narodili... oba byli z toho stejného semene, z Izáka, který byl podle zaslíbení. (No, naše lekce může být trochu zdlouhavá, chtěl bych udělat dostatečný podklad, abyste mohli

přesně uvidět, o čem chci mluvit.) Ten první syn Ezau, který se narodil... Zjišťujeme, že oni se oba nejen hádali a bojovali v matčině lůně, ale když vycházeli z lůna, bojovali také — když Ezau vycházel, Jákob ho držel za patu. A oni bojují stále.

1. Mojžíšova 20:3; 1. Mojžíšova 26:7, 9

15 A jak to všechno... jak to mohlo pocházet z toho dokonalého, čistého, vyvoleného, svatého, posvěceného otce nebo matky! A tak k podstatě toho: Bůh povolává skrze vyvolení. Tak to musí být. Nehledě na to, jak dobrý je otec a matka, jak hezký ten dotýčný je, nakolik je křesťanem tvůj otec a tvá matka, stále to je na tobě, jako jednotlivci, na tvém postoji vůči Bohu. Tato lekce nás o tom poučuje, že oni oba, obě tyto děti... oni byli po vyvoleném a Bohem povolaném otci a matce, po ženě panně a svatém muži, který nakonec dospěl až k tomu, že dokonce skrze jeho semeno přišel Ježíš Kristus. On se narodil na podobenství zmrtvýchvstání. On byl zkoušen, totiž jeho otec a bylo mu dáno zaslíbení, že skrze semeno Izáka bude zachráněn celý svět. A vlastně z toho muže, jeho krev byla tak čistá, že Bůh tomu Filištínovi nedovolil se ani dotknout této matky, poté, když mu ji Abraham odevzdal. Bůh udeřil jeho dům ranami a řekl mu: „Ty umřeš.“ Takovým způsobem On udržel v čistotě toto krevní řečiště. A Rebeka, spravedlivá, svatá, Bohem poslaná a Bohem povoláná matka... a z tohoto svatého semene vzešel jeden odpadlík a jeden věřící. Vidíte, a tak to spočívá v Božím povolání, v Božím vyvolení.

Římanům 9:13

16 A předtím, než se kterýkoliv z nich narodil, Bůh řekl: „Jákoba jsem si zamiloval, ale Ezaua jsem vzal v nenávisť“ — ještě předtím než se narodili. Jak bychom to tedy měli pocítovat, když Bůh k někomu promluví a pozve jej, aby přišel k Jeho stolu a do Jeho domu a byl Jeho synem a dcerou! Není nic většího než toto.

17 Tito dva chlapi, pokud budete sledovat jejich povahu, jeden z nich byl duchovním mužem. Byl to Jákob. A ten tělesný muž byl Ezau. Oba byli zbožní. A totéž se opakovalo skrze věky, ten tělesný a duchovní.

18 Ezau znázorňoval muže pozemského — přirozeného, ač nakloněného k náboženství, ale nikdy ne dost schopného, v něm nebylo to, aby to docílil. Prostě toho nebyl schopen. On prostě nebyl schopen se povznést nad tyto pozemské věci, ty tělesné věci.

19 Ale Jákob, pro něj to bylo zkrátka jednoduché. No, Jákob, Jákob měl jenom jeden cíl, a to bylo to, po čem toužil, po prvorozenství.

Nehledě na to, jak ho dosáhnul, jen aby ho dosáhnul.

20 A duch tohoto jednoho narození stále převládá v tomto dnešním světě; a teď spěje ke svému završení — duchovní věřící; a tělesný muž, tělesný věřící. Nikdo nemůže namítnout, že oba nebyli nábožní. Opravdu jimi byli. Není tady řečeno, že jeden sloužil modle, zatímco ten druhý Bohu. Oba byli Božími služebníky.

Matouš 7:21

21 Obrat'te tedy pozornost k Písmům ohledně tohoto tématu, protože jsem si jist, že to pro vás bude prospěšné. Rozumíte? Tedy: „Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane,‘ vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích.“

1. Mojžíšova 25:34

22 Tedy, všimněte si: Jákob měl pouze jednu věc, po které toužil, protože na základě Slova ta požehnání a ty dobré věci spočívaly v prvorozenství. A co se týče Jákoba, to byl jeho jediný cíl. Jedinou věc, kterou měl ve své hlavě, bylo, aby dostal prvorozenství. A Ezau jím pohrdl. Ten, který ho vlastně měl, jím pohrdl, nebo se za to styděl. Ale Jákob po něm toužil, nehledě na to, jakým způsobem to docílí, on po něm toužil.

23 Tak je to s duchovním věřícím v dnešní době. On se nestará o to, jak moc bude vysmíván a jak legračně budou jeho skutky vypadat pro tělesný rozum. Jeho jediným cílem je prvorozenství. On touží po tom, aby se dostal k Bohu, protože on je v NĚm narozen. A on jinak nemůže.

1. Mojžíšova 32:28

24 Jákob znamená „svůdce“ nebo „podvodník“. Ale potom, když našel a došel k vlastnictví tohoto prvorozenství, pak byl proměněn. To je, když to tělesné bylo proměněno. Jákob byl pak nazván „knížetem Hospodinovým“, který s Ním bojoval.

25 Tělesný věřící dnešního dne: „Ó, dokud chodím do kostela a dělám dobré skutky, copak na tom záleží?“ To je ta Ezauova skupina. On se tomu stále posmívá a pohrdá tímto prvorozenstvím. On se o ně nestará. Ale Jákob je miluje.

26 A duchovní muž dnes a duchovní žena, kteří jsou vyvoleni, předurčeni Bohem, aby došli věčného života, i kdyby měli prodat všechno, co mají, i kdyby měli odstranit své jméno z každé církevní knihy v tomto národě, oni přesto stále budou chtít prvorozenství. To je jediná věc, která pro ně má význam — dostat toto prvorozenství a tím to končí. Nezáleží už na tom jak, na jaké úrovni k tomu přijdou — jestli

budou muset přijít dolů k oltáři a plakat a naříkat, nebo jestli budou muset na tomto místě pobíhat tam a zpět, nebo dávat věci do pořádku a prodat celý svůj majetek, nebo rozdat všechno, co mají a stát se poutníky a příchozími — na tom přece nezáleží, oni si přesto budou žádat prvorozenství. To je všechno, na čem jim záleží, to prvorozenství! No, nesmíte tyto lidi obviňovat. Oni za to nemohou. Oni k tomu byli předurčení a vyvoleni.

27 A pak vidíme, že tito dva, tělesný a duchovní člověk, že se to tak prostě děje vždycky. Tak je to i dnes. A tak to musí být vždycky.

28 Kain a Ábel v Edenské zahradě. Když byla stvořena Edenská zahrada, byly tam pro člověka dva stromy, ohledně kterých se musel rozhodnout. Z jednoho se mu dostalo moudrosti; z toho druhého život. Byli tam dva chlapci, Kain a Ábel, oba byli nábožní. Jeden z nich toužil po věčném životě a obětoval Bohu skrze víru lepší oběť než Kain. Dokonalý předobraz dnešní církve; ta přirozená církev a ta duchovní Církev. A je nesporné, že právě teď promlouvám k těmto dvěma třídám a skrze tuto pásku budu patrně promlouvat k tisícům dalších.

1. Mojžíšova 4:3

29 Ale pohledte, přirozená církev, to je jen církev tělesná. Ona není nikdy schopna se povznést výš než: „Já se připojím k církvi, budu chodit do kostela a jestli budu dělat to nejlepší, to je vše, co Bůh požaduje.“ No, to je totéž, co v případě Kaina. On šel a postavil oltář, přinesl oběť, přinesl ovoce země a řekl: „Zde to je, Bože. To je to nejlepší, co jsem schopen udělat. Můžeš s tím naložit jak chceš.“ To je způsob, jak věří dnešní tělesný věřící: „Pane, budu chodit do kostela, připojím se k té nejlepší skupině, jakou budu moci najít. Budu platit to, co jsem povinen církvi platit, budu dělat to, co je správné. No, to je to nejlepší, co jsem schopen udělat. Budu se snažit nějaké vdově koupit trochu uhlí, dětem rozdám nějaké oblečení. (To je v pořádku, nenamítám proti tomu nic.) Ale tím to pro ně končí. Pokud si to přeješ, přijmi to, pokud ne, nemusíš to přijímat.“ Tak tedy, to je postoj tělesné církve dnešního dne.

Židům 11:4

30 Ale ta duchovní Církev! Ábel skrze zjevení, milostí, viděl nad to a vírou obětoval Bohu lepší oběť nežli Kain, a to svědčilo o jeho spravedlnosti, Bůh...

Galatským 4:30

31 Totéž se stalo v případě Izmaele a Izáka. Jeden byl podle těla, zatímco ten druhý byl podle Ducha. Jeden byl z otrokyně; druhý ze svobodné ženy.

4. Mojžíšova 23:7

32 Totéž se přihodilo mezi Izraelem a Moábem, těmi dvěma velkými církvemi, které se setkaly. A když Izrael toužil dojít do své zaslíbené země (ta duchovní Církev, ti Jákobovi lidé, Izrael na pouti), setkali se s ním Ezauovi lidé (Moáb, ta silná církev). A ten významný vůdce církve, Balám, sestoupil, aby prokrel jejich bratra, ale zjistil, že bratra proklít nemůže. Nepovedlo se mu v jeho slepotě vidět ten předurčený plán a vidět Slovo Boží.

Jan 3:3; Římanům 10:17

33 Zaprvé, tedy, víra přichází slyšením a slyšení skrze Slovo Boží. Pak ten věřící to uslyší a rozpozná to a na základě toho jedná. Ten tělesný člověk to uslyší, uslyší ten zvuk, ale nikdy... Slyšet znamená pochopit to. Dívat se znamená na něco hledět, ale uvidět znamená pochopit to. „Jestliže se člověk nenarodí znovu, nemůže pochopit Boží království.“

34 A tady přichází Izrael, přichází s Božím zaslíbením, že směřuje k zaslíbené zemi. To nebyli bezvěrci, ale věřící — věřící v toho stejného Boha, kterého měl Izrael — a hle, on přichází a pokouší se proklínat svého bratra, protože si řekl, že jeho bratr je určitě nespravedlivý, protože se dopustil mnoha špatností. Ale podívejte, on nebyl schopen uvidět to vyvolení.

1. Mojžíšova 27:7

35 To stejné bylo s Ezauem a Jákobem. Ezau působil dojmem toho lepšího muže. Věnoval se konání dobročinných skutků. Staral se o svého slepého tatínka, přinášel mu zvěřinu a staral se o něj a byl dobrým chlapcem. Je tady celá řada věcí, které může tělesný věřící na tomto náboženském poli dělat — pomáhat společností a platit za lidi nemocniční výdaje a činit náboženské skutky. Ale to není to, o čem mluvím.

36 Moáb byl dobrým, velkým národem, byl jeho bratrem. A Jákob prováděl všechno možné — byl prostě odpadlíkem. Ale přece měl nějaký cíl, kterého chtěl docílit: totiž, aby obdržel zaslíbení, to prvorozenství. A hle, přichází Izrael, Jákobovy děti, s tím stejným cílem. No, kdo bude uznán za spravedlivého?

4. Mojžíšova 23:7

37 Balám postavil sedm oltářů; v Izraeli bylo sedm oltářů. Balám obětoval sedm obětí čistých zvířat; Izrael obětoval sedm obětí čistých zvířat. Tudíž — pokud šlo o rituály — Moáb na tom byl stejně nábožně jako Izrael, Ezau byl stejně nábožný jako Jákob, a Kain byl stejně nábožný jako Ábel. Ale je to vyvolení, které obstojí.

³⁸ Jak slepý! Jak slepé jsou Ezauovy děti, mluvím duchovně, ti Moábští pohleděli shora na Izrael a řekli: „Podívejte se, oni nejsou ani denominací. Je to banda nějakých odpadlíků. Oni žijí pod stany a my jsme velkým národem. Oni se dopustili zlého a nejsou mezi nimi organizace. Oni se jen motají kolem dokola, následují nějakého proroka.“ Ale oni nebyli schopni vidět měděného hada ani Udeřenou skálu, která šla před nimi. Oni nebyli s to vidět tu povolanou, vyvolenou skupinu, následující Božský řád do zaslíbené země.

³⁹ Tak je to i dnes. Oni říkají: „To je banda svatoušek. To je banda lidí takových a jiných a kdo ví jakých ještě.“ Ale oni nejsou schopni vidět, že oni se drží směrnic Božího slova.

⁴⁰ Izrael byl na své cestě do zaslíbené země. A Bůh dal ve svém Slově zaslíbení.

Matouš 5:6

⁴¹ Jákob, on se rozhodl získat prvorozenství za každou cenu — a proto ho chtěl docílit, protože si uvědomoval, že prvorozenství obsahuje požehnání, obsahuje život. Nestaral se o to, jak to přijde. Jen aby to dostal. To bylo to hlavní, a na jaké úrovni to přijde, na tom mu nezáleželo. Toužil po tom. Musel to prostě mít. A dostal to: „Blahoslavení, kdo hladovějí a žízni po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.“ On byl na své cestě, šel za tím a obdržel to.

⁴² Izrael byl na své cestě do zaslíbené země. Nezáleželo na tom, kolik Moábitů ho proklínalo a kladlo mu *do cesty* nástrahy, oni šli rovnou do zaslíbené země.

⁴³ A dnes nikdy... Nezáleží na tom, kolik měli zákona, kolik bylo proti nim vzneseno žalob, jak moc byli pronásledováni, kolik zlých věcí proti nim bylo řečeno, kolikrát byli nazváni „svatoušky“, kolikrát byly vysloveny tyto urážky, tato církev šla kupředu. Musela. To znamená stát na Božím slově.

⁴⁴ Jednoho dne se setkali dva králové. Jeden z nich byl Achab, ten špatný; ten druhý byl Jozafat. Církev duchovní a církev tělesná.

⁴⁵ Achab byl povrchním věřícím. On měl proroky. To nebyli nevěřící, to nebyli modláři; byli to izraelští proroci. A oni byli všichni dobře vyučení a dobře živení, dobře oblečení králem Achabem. A to se stalo jakoby místem, kde měli veškerou politickou podporu.

⁴⁶ Přišel Jozafat, přišel a uzavřel s ním spojenectví, což bylo špatné.

47 Nikdy by ses neměl připojit k nevěřícím. Nikdy, v žádném případě bys neměl zapsat své jméno do nějakých církevních knih, které nevěří v plné evangelium. Nikdy! Jinak se ocitneš v nesnázích.

1. Královská 22:5; 2. Paralipomenon 18:4

48 A oni se určitě ocitli v nesnázích. A ten spravedlivý muž řekl: „Neměli bychom se nejdřív vyptat na slovo od Hospodina a dozvědět se, jestli máme do Rámot Galád jít?“

49 Tedy, podívejte se, jak dokonale to bylo uspořádáno: „Rámot Galád patří nám. Je to naše vlastnictví a Syrští to zabrali živému Bohu. Copak bychom tam neměli jít a této země se zmocnit?“ A on pronesl svou řeč tak hezky, a tak opodstatněně a spravedlivě, že se na to Jozafat nechal nachytat!

50 A dnes se člověk může postavit za kazatelnu tak intelektuálním způsobem a pronést svou řeč tak odborně, že mohou vyvrátit moc Duchu svatého v Bibli. Mohou vyvrátit Božské uzdravení, mohou vyvrátit mluvení v jazycích a jejich výklady, mohou vyvrátit křest Duchem svatým jako něco, co je určeno pro jiný den.

Jan 10:27

51 Ale člověk, který je Bohem vyvolený, člověk... „Moje ovce slyší můj hlas.“ Jestli na vás spočívá Boží vyvolení, nikdy neklopýtnete.

1. Královská 22:7; 2. Paralipomenon 18:6

52 Jozafat, ten spravedlivý král, řekl: „Není tady nějaký prorok, abychom se poradili s Hospodinem?“ Achab se připravoval vyrazit bez toho.

53 Tak právě jedná dnešní tělesná církev. Ó, oni mají semináře plné proroků, velkých lidí, velkých profesorů, intelektuálů, chytráků, vtipálků, ó, aj, mnohem vtipnějších než ta duchovní Církev.

54 Za Noemových dnů, pohleďte na tu přirozenou církev v těch dnech. Čím byli? Vědci, staviteli, chytrými lidmi. Ale ti vyvolení, Enoch a Noe, byli pastýři a zemědělci, bez vzdělání. Nebyli chytří, ale znali svého Boha — něco v nich působilo, volalo. Za chvíli se k tomu dostaneme.

Tedy, a tak Jozafat řekl: „Není tady nějaký prorok?“

55 Ó, jistě, ti tělesní je mají také. „Ovšemže máme. Tam dole máme seminář, je plný.“

1. Královská 22:6,11, 12; 2. Paralipomenon 18:5, 10, 11

56 Přivedli jich čtyři sta. No, to nejsou bezvěrci. To jsou ctitelé Boha Jahve. Přišli a řekli: „Nechte nás na chvíli v klidu a budeme

prorokovat.“ A tak se spolu sešli. A pak přišli se Slovem Páně a říkali: „Tak praví Pán!“ Ti izraelští proroci. „Tak praví Pán! Jen jdi, Pán je s tebou. A ty se zmocníš Rámot Galád, protože ono ve skutečnosti patří Izraeli.“ A jeden z nich přiměl nějaké lidi, aby mu pořídili dva veliké, železné rohy a on jako jejich zástupce chodil a trkal jimi. Pak řekl: „S nimi dočista vytlačíš Syrské z Rámot Galád.“

Římanům 9:16

57 Ale Jozafat, on měl něco v sobě! Ó, doufám, že to Bůh dostane do vašich srdcí. To není něco, co můžete získat vzděláním. To není něco, co do sebe můžete nasoukat čtením. To je to, co s vámi udělá Bůh na základě vyvolení. On řekl: „Ne ten, kdo běží, ale ten... je to Bůh, který se smilovává.“

58 Jozafat řekl: „To jsou skvěle oblečení muži.“ Není pochyb o tom, že řekl něco v tomto smyslu: „To jsou inteligenti, to jsou chytráci, nejlepší, jaké jsem kdy slyšel. Jsou to do této doby ti nejlepší vzdělanci. A oni jsou jednomyslní. Mezi nimi vládne jednota. Jsou chytrí a hodnověrní.“

1. Mojžišova 3:4

59 Každý blud obsahuje i pravdu. Největší lež, která kdy byla vyslovena, obsahovala devadesát pět procent pravdy; byla to lež, kterou satan řekl Evě.

60 „Ó, v tom, co říkají, je obsaženo hodně pravdy. Ale není tady ještě jeden?“

1. Královská 22:6, 12; 2. Paralipomenon 18:5, 11

61 No, co myslíte, že ten člověk řekl? „Nemáme tady snad čtyři sta těch nejchytřejších a nejlepších? To nejsou žádní přivandrovalci z pouště, polonazí, ovinutí do ovčích kůží nebo něčeho takového. Jsou to lidé, které jsem živil, které jsem vzdělával. To nejsou žádní analfabeti. To jsou vzdělanci, vyznají se v tom. Zůstávají v tom ve dne v noci. Čtou svitky a proroky. Vědí, co je správné. Já jsem je připravoval a stojí tady jednomyslně, je jich čtyři sta a říkají: „Jen jdi, Pán je s tebou.““

1. Královská 22:7; 2. Paralipomenon 18:6

62 Ale kdybych teď mohl číst během několika minut Jozafatovy myšlenky, on by řekl: „Ale v tom je něco, co nemůžu podchytit,“ pověděl, „v tom je něco, co mi nepřipadá správné. Není tady ještě jeden?“

1. Královská 22:8; 2. Paralipomenon 18:7

63 „Ó, ano,“ řekl, „je ještě jeden, ale on nepatří k této organizaci.“

Je to takový zvláštní chlapík. Je to odpadlík. On je jako Jákob. Ale mohli bychom se ho zeptat. Říká se o něm, že je prorok. Já o tom teda pochybuji, protože mi vždycky zlořečí. A říká to a ono a pak zase něco jiného, ale nikdy o mně neprorokuje dobře.“ Jak by také mohl?

1. Královská 22:9; 2. Paralipomenon 18:8

64 A tak oni řekli: „Přivedte ho. Je to Jemlův syn.“ A tak šli a přivedli ho.

65 Někdo z nich ho potkal cestou a řekl: „No, mluv to samé, co říkají oni. Musíš přece s tímto sdružením souhlasit. A pokud ne, pak běda ti!“

1. Královská 22:14; 2. Paralipomenon 18:13

66 On odpověděl: „Budu mluvit jenom to, co vloží Bůh do mých úst. Nic jiného.“

1. Královská 22:15, 17; 2. Paralipomenon 18:14, 16

67 A pak, když tam přišel a oni mu dali noc na rozmyšlenou, on řekl: „Jen jdi, ale viděl jsem celý Izrael rozprášený jako ovce bez pastýře.“

A Achab řekl: „Neříkal jsem ti to?“

68 Tedy, tady bylo čtyři sta proti jednomu. Čtyři sta vycvičených, chytrých, vzdělaných, intelektuálních mužů proti jednomu malému ignorantovi, jak bychom Micheáše nazvali. Proti jednomu muži. Ale přesto ten jeden člověk měl Slovo Páně a v tom byl ten rozdíl. Každý tam z těch byl falešný; to se ukázalo, že je to falešné. Proč se Micheáš tak lišil? Přivedla ho snad k tomu chudoba, že byl jiný? Ne. Micheáše odlišovalo to, že se držel Slova! Bylo to Boží slovo, kterého se držel.

Daniel 11:32

69 Tedy, máme zaslíbení, že v těchto dnech Bůh vyleje svého Ducha. Je to zaslíbeno skrze Daniele, že lidé v těchto dnech, když ten kámen udeří do té sochy, do jejích nohou, lidé, kteří znají Boha, budou konat veliké skutky. Proroctví za proroctvím! A všechny semináře a svět si na tom snaží vylít zlost. Ale Bůh to přesto udělá a lidé to budou následovat. Vidíte? Ta tělesná církev a ta nadpřirozená Církev. Podívejte, Slovo dělá ten rozdíl.

70 Právě tak uvažoval Jákob: „Nezáleží na tom jak, ale vím, že nikdy nebudu požehnán, dokud se nezmocním toho prvorozenství. To prvorozenství je to, čeho se musím zmocnit, abych to dostal.“

1. Mojžíšova 25:34

71 Ale Ezau to nenáviděl a jeho děti dnes dělají totéž. Oni to

nenávidí. Tak to bylo vždycky.

72 Probuzení vždycky zrodí dvojčata. Je to drsná poznámka, ale pravdivá. Když nastal porod toho, co vzešlo z Izáka a Rebeky, zrodilo to dvojčata. Když byl vytvořen tento svět, zrodil dvojčata, dva stromy. A když se narodili Kain a Ábel, oni představovali dvojčata. Když se narodil Izmael a Izák, to byla dvojčata. A když se narodil Ezau a Jákob, to byla dvojčata; jeden z nich byl přirozený (jeden z nich byl z této země); ten druhý byl nadpřirozený. Jeden hleděl na to, co je přirozené, intelektuální; ten druhý chodil v Duchu. Vždycky to tak bylo.

73 A tehdy, když vystoupila Luteránská církev... Vezměme ze všeho nejdřív Letnice. Podívejme se na zrození Letnic. To přineslo veliké, mocné probuzení, které zasáhlo celý známý svět; Letnice. Nebylo to dlouho po Letnicích, kdy Pavel řekl, že povstanou z vašich řad muži, kteří budou mluvit převrácenosti a budou se snažit odvrátit lidi od Boha. A přesně tak to udělali. To zplodilo dvojčata.

74 Když vznikla Luteránská církev, Martin Luther přinesl duchovní probuzení. Netrvalo to dlouho a přišel Ezau, přišel hned za ním a zorganizoval to, a to zplodilo dvojčata.

75 Pak přišli metodisté, John Wesley a duchovní probuzení. A pak do toho vešla organizace, oni to zorganizovali. A to zplodilo opět ty dva.

76 A pak následně přišly Letnice, probuzení. A oni to teď zorganizovali a teď se v té organizaci usadili, a to zplodilo ty dva.

2. Korintským 6:17

77 Ale duchovní semeno živého Boha, i když musí být jenom poutníkem, i když musí být jenom tulákem, to vždy způsobí rozdělení. Ezau nezůstal s Jákobem příliš dlouho. Jakmile Jákob obdržel prvorozenství (sláva Bohu), to volalo po oddělení. A když člověk — nejsem zvědav do jaké církve patříš, jestli jsi tělesný a kamarádíš se s lidmi, se kterými si dáš partičku karet a chodíš do jejich čtenářského kroužku, a tak dále — když obdržíš prvorozenství a něco, co je ukryto v hloubi tvého srdce, začínáš toužit po Bohu; když to obdržíš, to volá po oddělení! „Vyděte z jejich středu a oddělte se, praví Pán.“ Oddělení!

78 Církev se uvelebí. Podívejte, to nemůže pokračovat dál. Ezau byl velice dobrým předobrazem tělesného věřícího pro dnešní den. Nikdy nebyl schopen zvítězit nad tímto světem. On nebyl schopen porazit věci tohoto světa. Oni si stále libují v hýření, v tancích,

v manikúře a líčení (ženy); patlají si to na své tváře a stříhají si vlasy a nosí krátké, skoupé šaty; muži si baží v navštěvování koupališť a v kouření cigaret a ve špinavých vtipech — a přesto stále chodí do kostela! Oni nejsou nikdy schopni nad těmito věcmi zvítězit. Stejně jak nemohl Ezau. A přesto jsou nábožní. Ale oni se spokojí s nějakou intelektuální koncepcí. To je stejná věc, kterou dnes dělá církev: „Budeme organizací. Dáme se dohromady. Vytvoříme nějaký klan nebo kliku nebo něco takového.“

79 A tímto směrem kráčí církev dnešního dne, jak ta duchovní tak ta tělesná. Je to stále totéž. To se nezměnilo a ani se do budoucna nezmění.

80 Boží svatost... Bůh, jsouce Bohem, On to sám odzrcadluje. Kdyby tady nebyl hříšník, pak bychom ani neměli... On by se nikdy nemohl stát Spasitelem. Ale On byl od počátku Spasitelem. A tady nebylo přece nic ztraceného, a Jeho vlastní atributy jako Spasitele vyžadovaly hříšníka. Muselo tady být něco, co by mohlo být spaseno. Ale předtím, než zde mohlo být něco spaseno, muselo tu být něco ztraceného. A Jeho spravedlnost a Jeho svatost... Kdyby tady nebyla nikdy žádná nemocná osoba, On by se nikdy nemohl projevit jako Uzdravitel. Ale od samého začátku, On byl už před začátkem Uzdravitelem. Ale nebylo tady nic nemocného, a tak si to vyžadovalo nemocnou osobu, aby ji mohl uzdravit a aby to z Něj učinilo Uzdravitele.

81 Z toho stejného svatého pramene tam nahoře, ze kterého přišlo spasení, přichází také prokletí. Z té stejné matky a otce, ze kterých vzešel Jákob, vzešel také Ezau. Vidíte, to je Bůh. On nemůže změnit svůj plán. Oni každopádně musí přijít. Celá příroda se s tím musí umět vypořádat. Chápete, co tím myslím? To směřuje rovnou k tomu. Musí tu být někdo ztracený, aby byl zachráněn. A kdyby tady takový nebyl... On, jako Spasitel, On to udělal. Hlubina volá hlubinu.

82 Jako ten malý chlapec, o kterém mluvím, který pojídal gumy z tužek, dokonce i pedál z kola. Potřeboval síru. Tak dlouho, jak je tu něco, co se dožaduje síry, ta síra už někde předtím musí být, musí existovat. Síra musí existovat ještě předtím, než ji někdo chce. Ta síra to do něj vnesla a on se pak zpětně té síry dožadoval.

83 Takovým způsobem je Bůh Spasitelem. A tak muselo tady být pro Něj něco ztraceno, aby mohl spasit a aby Jej to učinilo Spasitelem. Tak to funguje, to vyzdvihuje Boha, a tak dále. Všechno je v Něm. Ne v kazateli, ne v církvi, ne v organizaci, ale v Bohu, aby dokonalé Boží

předsevzetí bylo podle vyvolení. Rozumíte? To je On. Ano, Luteráni...

⁸⁴ A pak shledáváme další oddělení. Byl to Abraham a Lot. Oni byli bratry, ale Lot byl tělesně smýšlející. On byl vždy pro nějakou velikou věc, pro něco, co obsahovalo hodně pozlátka — tak jako opice, jak mám ve zvyku říkat, ony vždy sahají po něčem, co se leskne. Tento duch dnes lidi neopustil. Oni budou sahat po... Jdou do města, ale nevstoupí do takové bídné chatrče, jako je tato. Rozumíte? Oni chtějí tu největší církev, jaká je ve městě, toho nejintelektuálnějšího pastora, kam chodí ti nejlépe oblečení lidé, kam přichází starosta města. To je stále Ezaův duch! On měl popravdě od začátku prvorozenství, oni se nazývali církví; ale ho ztratili, pohrdli jím. Tyto lidi nemůžete přimět, aby padli na kolena a plakali, usilovně prosili Boha; aby pak vyšli a prožili uzdravovací shromáždění, a snášeli pronásledování tohoto světa a přijali Ducha svatého. Oni se tomu nechtějí podřídít. Pohrdají tím. Nazývají to bandou svatoušeků. A o tom právě pojednává Bible, že to budou dělat. Oni to dělají, protože to je jejich povaha. To je jejich přirozenost. Jako vrána a holubice. Jsou to dvě povahy, oni po tom touží, protože to je to, čím jsou. Nikdy neuvidí tu opačnou stranu, protože se pro to nenarodili.

⁸⁵ Ale ten druhý, toho se nedalo před touto věcí zadržet, protože v tom vězí Boží vyvolení. On je narozen k tomu, aby byl duchovním mužem nebo duchovní ženou. Něco v něm po těchto věcech volá. Ó, doufám, že se to dostane na to místo, kde to budeme moci uvidět... to, co tím myslím. Chtěl bych to tímto uzavřít. Tedy, Abraham...

⁸⁶ Zapamatujte si, tak dlouho, jak byli pospolu, ta přirozená církev a ta duchovní Církev, nemohli nikdy obdržet požehnání. Jákob nebyl nikdy požehnan, dokud se neoddělil od Ezaua. Abraham nebyl nikdy požehnan, dokud se neoddělil od Lota.

1. Mojžíšova 19:14

⁸⁷ Lot konal své malé modlitební bohoslužby ve své církvi tam dole, vyučoval své syny a dcery a ty ostatní. Ale žil takovým životem, že když začal mluvit o konci času, oni se mu posmívali.

⁸⁸ Stejně tak jako dnes! Můžete mluvit o Božském uzdravování, o Boží moci, a tak dále, oni se tomu budou posmívat. To je ten stejný duch. To jsou ti dva velcí náboženští duchové, kteří drží tento svět v sevření — věřící a nevěřící, věřící a povrchně věřící, ten jeden napodobuje toho druhého. Tedy, když se Abraham oddělil...

Matouš 24:37, 38; Lukáš 17:26-28

⁸⁹ Všimli jste si, Ježíš, když mluvil o příchodu, o druhém příchodu,

On řekl, že jako bylo za dnů Noe, jedli, pili, ženili se a vdávaly. Ale když mluvil o dnech Lota, nesdělil o tom žádnou podrobnost. „Jako bylo za dnů Lota,“ to vyžaduje zjevení.

⁹⁰ Všimněte si, co se stalo za dnů Lota. Tam dole v Sodomě byl Lot, on se tam uvelebil, intelektuálně byl jedním z velkých mužů města, soudcem, seděl v bráně a soudil lid. Jeho žena patřila ke všem možným společnostem, které v tom městě byly, a jeho dcery a ti ostatní se provdávaly za vážené osobnosti, intelektuály, vysoce vzdělané, chytré a vtipné. A Abraham žil ve stanu pod dubem. Ale jednoho dne měli oba návštěvu.

⁹¹ Přišel tam intelektuální kazatel, kázal a vyvolal je ven. Pohledte na to poselství. „Vyjděte!“ řekl Lotovi.

1. Mojžíšova 18:24

⁹² A on by nebyl nikdy vyvolán, kdyby nebylo Abrahamova milosrdenství. Řekl: „Jestli najdeš padesát mužů, ušetříš to místo? Jestli najdeš třicet? A kdybys našel deset?“ To je tak daleko, jak se mohl dostat. Ale On nemohl mezi nimi najít ani deset.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26

⁹³ Není tedy divu: „Jak bylo za dnů Noe.“ Vzpomeňte si, Noe nebyl předobrazem Církve. Tím byl Enoch, on neprocházel soužením, ale byl přenesen předtím, než přišlo soužení. Enoch odešel domů, on neprocházel soužením, zatímco Noe byl jím proveden.

1. Mojžíšova 18:9

⁹⁴ Nuže, sledujte teď pozorně, jak do toho budeme vcházet. Sledujte, jaký je to druh znamení, které dostal Abraham a jeho rodina. Oni obdrželi to nadpřirozené znamení. „Abrahame (odkud On mohl vědět, že to byl Abraham?), kde je tvá žena Sára?“ Odkud On věděl, že byl ženatý a že jeho žena byla Sára?

„Je ve stanu.“

1. Mojžíšova 18:8-10

⁹⁵ Ten muž tam seděl, jedl maso, pil mléko, jedl obilný chléb. „Kde je tvá žena Sára?“ Odkud něco takového věděl? Zamyslete se nad tím. Vy nazýváte... Vy, duchovní lidé, vejďte do toho. Odkud On to věděl? Vždyť se choval jako cizinec; zaprášený oděv. A když Abraham řekl: „Je tam vzadu ve stanu...“

1. Mojžíšova 17:17; 1. Mojžíšova 18:10, 14

⁹⁶ A On řekl: „Já se chystám (Já, osobní zájmeno, já. Tento muž, Bůh, který se dal poznat v těle. Bůh! Abraham Ho nazval Elohim.) ... Já. Já se tě chystám navštívit. Chystám se dodržet své zaslíbení.

A podle času života tě navštívím a ty budeš mít toho chlapce, o kterém jsem ti říkal.“ A Abrahamovi bylo sto; a Sáře devadesát.

1. Mojžíšova 18:12

97 A Sára daleko ve stanu (asi čtyři malé stany, ten hlavní stan), ona seděla tam vzadu za stěnami toho stanu a poslouchala. Ona to slyšela. A v hloubi svého srdce se pousmála a řekla: „Já, stará žena ve sto letech a můj pán (její manžel), můj starý pán, copak budeme mít spolu znovu rozkoš jako mladí, oddaní lidé? Ó, jak by k tomu mohlo dojít?“ A tak trochu se tomu pousmála.

1. Mojžíšova 18:13

98 On byl obrácen zády ke stanu. A řekl: „Proč se ona směje?“ Ó, bratře, tady to máte!

99 Podívejte na tuto tělesnou církev, které se dostává kázání evangelia tím moderním Billy Grahamem a těmi, kteří tam zvěstují evangelium: „Vyděte z nich!“ Ale copak oni vyšli? Ne. Jen, velmi, velmi, velmi málo.

100 Sledujte tuto Abrahamovu skupinu, ty vyvolané. No, všimněte si. A On jim dal znamení a on Mu uvěřil. On zmizel z jeho očí a odešel. Ó, pro ty vyvolané to vždycky znamenalo oddělení!

101 Tedy, tito dva duchové (musím si už teď s vámi pospíšet, pospíšet, abych se dostal k bodu, ke kterému chci obrátit vaši pozornost), tyto dvě skupiny byly těsně spojeny skrze věky, od samotného začátku času — ta přirozená církev, ta duchovní Církev. Ony existovaly ve Starém zákoně, existovaly v Novém zákoně a jsou tady i dnes.

Jan 7:12

102 Tedy, asi před dvěma tisíci lety to došlo k samotné hlavě a bylo to završeno ve dvou mužích: jeden z nich byl Ježíš Kristus; ten druhý byl Jidáš Iškariotský. Tedy, Ježíš dal tento příchod do souvislosti se svým druhým příchodem, totiž, že se tito dva duchové budou značně od sebe lišit, ve srovnání s tím, čím byli tam v minulosti. Ale právě tady bych si přál, abyste si na sebe oblékli svá roucha slávy. Tito dva duchové se budou lišit, protože satan přišel a žil v muži, který byl členem církve, v Jidášu Iškariotském, žil ve své tělesné církvi a byl po celou dobu přítelem církve. Ale on tam přišel a sváděl — nebo si myslel, že svádí svého bratra. On přišel a předstíral, jakoby k nim patřil a byl jedním z nich — okusil ty dobré Boží věci a chodil v Duchu (ale jen zdánlivě) a šel a kázal evangelium a vyháněl dábly. Ale tam v hloubi byl po celou dobu od začátku Jidášem. Bible říká, že on se

narodil jako syn ztracení.

103 Ted' si zapamatujte, tam máme co do činění s tělesnou církví pod *vedením* Ezaua, těch farizeů a saduceů.

Matouš 24:24; Marek 13:22

104 Ale sledujte toho člověka, který si myslí, že je... On bude určitou dobu následovat to poselství, ale nechce do toho příliš hluboko strkat své prsty. Vidíte tyto duchy? Ježíš řekl: „Bude to tak blízko té reality, že by to svedlo, pokud možno, i vyvolené (vyvolené, pokud si toho všimnete); pokud by to bylo jen možné.“ Ale to není možné, rozumíte. Každopádně je to svůdné.

105 Tedy, sledujte. Nejen tato tělesná církev, ti zvenčí, jak je to zaběhnuté v té tělesné církví, ta Ezauova skupina.

Židům 6:4-6; Židům 10:29

106 Ted' máme Jidášovu skupinu, a ta je mnohem záluďnější. Mnohem proradnější, ona téměř dosahuje až k samotným rukám požehnání. Právě jako Židům 6. a 10. kapitola, jak je řečeno: „Stali se účastníky a okusili moc budoucího věku a dělali všechny tyto věci; a pak, když obdrželi poznání pravdy, pak by se od ní *dobrovolně* odvrátili (co to znamená dobrovolně?), když považují Krev smlouvy, kterou byli posvěceni, za nesvatou věc.“

107 Dovolte, že vám to znázorním. Zde to je. Tady je nějaký muž, je to dobrý chlapík, dobrý chlapec. On je povoláný. Pociťuje ve svém srdci, že se chce stát kazatelem. V pořádku. Přijímá Ježíše jako svého osobního Spasitele. Je to dobrý chlapec, nikdo proti němu nemůže nic namítat. Po nějakém čase se mu dostává posvěcení. Ale ten muž se chtivě dívá na ženy. A on hřeší, rozumíte. A co následuje potom? Možná že kouří a nechce se toho vzdát. Možná se pustí i do nějaké hazardní hry. Možná se chce dopustit i nějakých špatností. On ví, že by to neměl dělat, a tak říká: „Ó, Bože, chci na sebe použít Ježíšovu Krev, aby mě posvětila.“

Matouš 17::22, 23

108 A tak se stává posvěcený. Může křičet, velebit Pána, a také dělat některé věci, vyjít a něco udělat. Zapamatujte si, Ježíš řekl, že tento druh tady v těchto dnech bude. „Mnozí ke mně v ten den přijdou a řeknou: ‚Pane, copak jsme neprorokovali (nekázali)? Copak jsme nevyvítili ve Tvém jménu ďáblů?‘“ Ježíš jim řekne: „Odstupte ode mne, nikdy jsem vás neznal, činitelé nepravosti.“ Vidíte, tady to máte.

Římanům 1:16; Židům 4:12

109 Nyní to sledujte. Ted' se chceme dostat až na jednu setinu

milióntiny vlasu, přivést to až na úplný okraj ostří evangelia: „Které je ostřejší než dvojsečný meč, které tne až k rozdělení kosti a rozsuzuje (haleluja! Bože, ať to jen pronikne), ono rozsuzuje myšlenky naší mysli.“ To je evangelium, Boží moc. Slovo Boží, které se projevuje, to je evangelium.

Řeknete: „Bible říká, to je Slovo Boží.“

1. Korintským 2:4; 1. Tesselonicenským 1:5

110 Dobře, projevené Slovo je evangeliem. Evangelium k nám nepřišlo jenom ve Slově, ale skrze moc a projevy Ducha svatého, aby ukázaly moc a dosvědčily, že evangelium je živé.

111 Když jsem přijel do Indie, přišel k nám arcibiskup Metodistické církve a řekl: „Pane Branhame, my se nechceme dozvědět něco o nějakém misionáři. My známe Bibli lépe, než ji vy budete kdykoliv znát.“ Řekl: „My jsme byli církví a usadili jsme se tady na tomto místě dva tisíce let předtím, než jste se vy vůbec stali národem.“ Je to tak. A řekl: „Ale dozvěděli jsme se, že tě navštívil Bůh a navrátil dar, který může učinit Bibli živou.“ Řekl: „To je věc, o kterou máme zájem.“ Ó, aj! Vidíte, ten muž byl synem, ne vnukem, jak řekl David. „My se to chceme dozvědět. Zakládá se to na pravdě?“

Židům 13:8

112 Řekl jsem: „Ovšem, že je to pravdivé. Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“

113 Nuže, všimněte si jej, přirozená církev pronásleduje tu duchovní Církev. Dále shledáváme, že Jidáš předstíral, že byl bratrem (bratrem!), a to došlo nakonec až k vyvrcholení.

114 Tedy, sledujte toho mladého kazatele. Přichází na určité místo a říká: „Pane, díval jsem se na ženu a neměl jsem to dělat. Víš, byl jsem tak trochu zapletený do věcí tohoto světa. Neměl jsem to dělat. Utrácel jsem peníze za koňské dostihy. Neměl jsem to dělat. Každý večer jsem chodil do kina. Neměl jsem to dělat. Rád jsem si prohlížel nemravné fotografie, a tak dále. Ve svém pokoji mám ženské akty. Neměl jsem to dělat. To jsou věci tohoto světa. Pane, posvět mne!“

115 A Pán řekl: „V pořádku, udělám to.“ On použije Krev Ježíše Krista a posvěcuje ho.

116 A pak, když to udělal, jednou večer se procházel a něco uslyšel. Uslyšel o křtu Duchem svatým, o naplnění Duchem. On se do toho zahledí a říká: „Ó, aj, není to báječné!“ Ale říká si: „To by zruinovalo mou službu, kdybych tohle kázal. A matka by mě vyhnala z domu.“

Kdybch si tohle dovolil, tím bych se dostal ven z církve. Ó, raději se budu od toho držet zdaleka. Ale chtěl bych si to prohlédnout zblízka. Je to biblická pravda.“

117 Dobrá, jako jeden známý, celosvětově proslulý kazatel, byl nedávno zastížen (mužem, který byl se mnou nedávno v Portoriku), jak byl na kolenou, mluvící v jazycích; bylo to v Londýně, v Anglii — vlivný muž, jeden z největších evangelistů, jakého dnes na světě máme. A tento muž, jeho bratr, byl tady se mnou, Duchem naplněný muž, přiběhl k němu a řekl: „Ó, bratře, to je to!“

118 On řekl: „Já to vím. Dobře to vím. Ale podívej, dovol, že ti něco řeknu.“

119 On řekl: „Teď to kaž! Kaž to! To je ta hodina. Se svým vlivem bys mohl zatřást tímto světem.“

120 On řekl: „Ne, to nemůžu kázat. Podívej, církev by mne kvůli tomu odmítla. Nemohl bych to kázat. To bych nemohl.“ Ó, bratře!

Židům 6:6; Židům 10:26

121 „Když jste jednou byli posvěceni a jestliže poté, co jste poznali pravdu (jen se na to podívejte, že to je pravda), a pak jste se od toho odvrátili, křižovali byste pro sebe znovu Božího Syna a vystavovali ho potupě.“ Stydí se za evangelium.

122 Pavel řekl: „Nestydím se totiž za evangelium Ježíše Krista, neboť je to Boží moc ke spasení.“ Je Boží mocí, která působí v Jeho Církvi.

Římanům 1:16

123 Ale on řekl: „Tohle bych nemohl.“ Ten muž řekl: „Oni by mě považovali za letničního. A to by ze mne udělalo...“ Řekl: „Moje reputace by tím byla zruinovaná.“ Ó, bratře!

124 Já nemám žádnou reputaci. Uvažuji pouze o té Jeho — Jeho reputaci, to je ta jediná.

Židům 10:26-30

125 Ale pohledte, jak blízko se k tomu dostanou, vidte. Považují Krev smlouvy, kterou byli posvěceni — to je ta věc, která je posvětila a vytáhla z tohoto světa — a snaží se je tam umístit; a on se na ni podívá, přijme o ní poznání a pak se od ní odvrací. „Pak už nezůstává žádná oběť za hřích,“ to říká Bible. „Ale nějaké hrozné očekávání soudu a oheň Jeho prchlivosti, který má pohlit nepřátele. ‚Má je pomsta,‘ praví Pán. Kdokoli pohrdl Mojžíšovým zákonem, na základě výpovědi dvou nebo tří svědků bez milosti umírá. Čím přísnějšího

trestu si myslíte bude hoden ten kazatel, který po přijetí pravdy pošlapal Božího Syna a považoval ji za nesvatou věc.“ Fíííí-ha!

1. Mojžíšova 25:30-33; Matouš 26:15

126 Vidíte, na čem jsme? Ježíš řekl: „Budte opatrní.“ Vidíte, jak na tom byl Jidáš? On byl spolu s nimi. On byl tím Ezauem, tím větším v tom věku. On byl svůdcem, byl hercem. Byl učiněn velkým pro tamten věk. On se přiblížil, až těsně k tomu, bratru Ježíšovi, předstíral bratra. Ale ve svém srdci byl po celou dobu na straně té tělesné církve, protože právě kvůli tomu Ježíše prodal. On zaprodal Ježíše, své prvorozenství, právě tak, jak to udělal Ezau za mísu čočky. Prodal své prvorozenství za třicet stříbrných.

1. Jan 2:15

127 Hodně mužů a žen v dnešní době zaprodávají své duchovní prvorozenství za trochu popularity, za trochu věcí tohoto světa, které nejsou schopni nikdy přemoci. Nějaká obyčejná žena, která se líčí, má ostříhané vlasy a chodí ve skoupých šatech; muži za trochu oplzlých vtipů a kouření cigaret nebo nějakou věc tohoto světa. „Milujete-li tento svět a věci tohoto světa, láska Boží ve vás nepřebývá,“ to říká Bible.

128 Nechci vás ranit, ale blížíme se ke konci. Teď stoupáme rychle po žebříku.

Matouš 24:24; Marek 13:22

129 Vidíte, jaké to je? Oni to dělají. Oni jsou předurčení. Dokážou něco napodobovat, a přesto jsou stále tak milí a pokorní, a tak blízko, jako samotní křesťané, tak blízko, že by to svedlo i samotné vyvolené; ale po ovoci je poznáte.

130 Ženy v krátkých šatech, takové mi nikdy nepřipomínají křesťanky. Bible říká, že je to hříšné a ohavné pro ženu, aby si stříhala vlasy. Jen jedna žena v Bibli si naličila svoji tvář — Jezabel.

131 A co vy muži, co vy muži, kteří předstíráte, že jste křesťany a dovolíte to svým manželkám dělat? Vždyť vás za to přece Bůh povede k zodpovědnosti! To není muž; tělesný...! „Ó, já teda půjdu a připojím se k téhle církvi.“ (Prázdné místo na pásku). Popřemýšlejte o tom. Přesně to o nich mluví Bible, že to budou dělat, a oni to opravdu dělají a budou to i v budoucnu dělat — kompromisy.

132 Někdo řekl: „Bille, pokud s tím nepřestaneš, tak od sebe všechny zapudíš.“

Žalm 42:7

133 Je tady ale Jeden, který ode mne neodejde, je to Duch svatý,

protože to je Jeho Slovo. A ten opravdu předurčený věřící neodejde, protože to je pokrm pro jeho duši. On to miluje a nic ho před tím nemůže zadržet. On to přesto udělá, tak jako Jákob, on chce dostat to prvorozenství! On se tam postaví. Nezajímá ho, že jej to bude stát každého přítele. Kdyby ho to stálo třeba i zaměstnání, i kdyby ho to stálo členství v církvi, i kdyby ho to stálo všechno, on se toho bude přesto držet, protože za to nemůže. V něm je něco, co jim hýbe. Hlubina volající hlubinu. Ó, zde to je, to je něco v něm.

Zjevení 19:20; Zjevení 20:4

134 Podívejte, všechno, co chcete najít v Bibli, co v ní najdete, je třeba vrátit se s tím zpět do 1. Mojžíšovy a přesvědčit se o tom, z čeho se to vylíhlo a pozorovat, kam to spěje. Všichni duchové a hnutí dnešní doby se odvozují od 1. Mojžíšové. A my to právě děláme, abychom dokázali, že tyto věci, na které se díváme, přátelé, nezapomeňte na to, ať to neproletí nad vaší hlavou. Ať to do vás vsákne. To jsou Boží věci. To přichází ke kulminačnímu bodu, a Ježíš předpověděl, že to přijde ke kulminačnímu bodu znovu v těch posledních dnech, a že to bude toto: pečeť Boží a znamení šelmy, dvě duchovní síly, které působí současně.

Efezským 4:30

135 Tedy, všichni vědí, že pečeť Boží, to je prvorozenství, to je křest Duchem svatým. Efezským 4:30 říká: „Nezarmucujte Božího svatého Ducha, jímž jste byli označeni ke dni vykoupení.“ Když se znovuzrodili, byli naplnění Duchem svatým. Duch svatý je tím novým narozením, my to víme. My jsme zplození Duchem, můžeme si to přiznat, ale dokud nejsme narozeni...

136 Když je dítě počato v lůně matky, ono má jeden druh života. Tam existuje život v tom malém... ty malé buňky v jeho těle se kroutí a škubou sebou a poskakují. Ale když se narodí, dostane (bratr Branham tleskl a napodobuje plácnutí) asi takhle; a pak zakřičí a stává se živou duší.

137 A to dítě může chodit do kostela a říkat: „Ó, já věřím v církev. Já, já tam chodím. Já to budu dělat, jsem dobrý... Chci dělat dobré skutky, chci jednat správně.“ Ale to, co potřebuje, je plácnutí evangelia, aby se probudilo a vydalo výkřik k věčnému životu; a Duch svatý v něm zakřičí tak, jako ještě nikdy předtím nezakřičel. A to je nové stvoření, ono je zrozeno z Ducha. A pak začíná růst, pohybovat se a má svoji existenci v Bohu, rozumíte, právě tak jako dítě, to přirozené dítě, má své bytí v tomto světě.

2. Korintským 5:1

138 A pak, když bude ten náš pozemský dům zbořen, máme jiný,

který na nás čeká. Vidíte? Stejně tak jak se narodilo to přirozené tělo, je zde i duchovní tělo, které ho přijme, když vyšlo z jeho matky. A když vyjde z té matky země, která je... Protože ono je v jejím lůně, ono sténá, volá (ó, Bože!), sténá, má porodní bolesti, ono stárne a přicházejí nemoci a obkličují ho všechny možné nesnáze, a ten duch nacházející se uvnitř vyhlíží zemi tam za řekou. Sténá, kroutí se, poskakuje (ó, ano), protože je zde život, který žije po věčnost. On je v těle, které musí zemřít. A někdy právě tak — jako když matka přivedla na svět to přirozené dítě a zmocnilo se ho to duchovní tělo — to zemské odpadne, to přirozené tělo odpadne, to fyzické tělo, a to nebeské ho „uchopí“ směrem nahoru. „Jestliže tento pozemský dům bude zbořen, máme jiný, který nás očekává.“ A právě kvůli tomu zapomínáte na věci tohoto světa — stávají se pro vás mrtvé. Je v něm Duch.

Tedy, sledujte to, zatímco půjdeme dál, ty dva duchy.

¹³⁹ Duch svatý je tím znovuzrozením, my to víme. To znamená znovuzrodit se z Ducha Božího. To je, jak se narodíte z Ducha. Narození z Ducha, to je znovuzrození. Je to tak. Vy jste zrozeni z Ducha. A když jste zrozeni z Ducha, pak jste naplněni Duchem svatým. V pořádku.

¹⁴⁰ Pak, když jsou tito dva na zemi, to přirozené, a to duchovní, někdy... Viděl jsem to. Závěrem bych chtěl říci, chtěl bych přistoupit k závěru, tím co řeknu během několika následujících minut. V tom přirozeném nebo v tom duchovním, v jednom nebo druhém... No, doufám, že každý z vás to pochopí. Nuže, ztište se a soustředte se, jak jen můžete.

2. Timoteovi 3:8

¹⁴¹ Tak tedy, viděli jste to už někdy? V našich církvích v dnešní době můžeme pozorovat, dokonce i v těch skupinách, na které jsme se rozdělili a stali se organizacemi, mohli jsme to všechno sledovat. Mohli jsme sledovat, jak se nějaký člověk chopí nějakého místa Písma a, bratře, ten člověk může vzít to Písmo a způsobit, že ono ožije, způsobit, že ono bude žít přesně tím, jak to bylo zaslíbeno v Bibli. A ten další člověk, když uvidí, jak on to udělal, přijde a bude se to také snažit udělat, ale nebude se mu v tom dařit. Doufám, že vám to teď dochází. On neuspěje. Proč? To Písmo pro něj není inspirováno. Snaží se jenom něco napodobit. Snaží se jednat jako někdo jiný. On nebyl... No, možná ho poslal nějaký člověk. Možná někdo řekl: „Dobrá, ty to můžeš také udělat.“ Rozumíte? Ježíš nám řekl, že to tak bude. Bible nám

předpovídá tyto věci na poslední dny. Jako se Jannes a Jambres protivili Mojžíšovi.

2. Mojžíšova 7:10-12

142 Stál tam Mojžíš a stál tam Jambres. A Mojžíš hodil na zem svou hůl a ona se proměnila v hada. „No a co,“ řekl faraón, „pojď sem, Jambresi, ty to můžeš udělat také.“ A také to udělal. Vidíte? Ale co se stalo? Mojžíšova hůl jeho hůl spolkla. Vidíte, to byl ten projev. Kde se ocitla jeho hůl?

143 To je právě jako nadsmyslové vnímání. Je to něco jako spiritismus. Je to jako některá z těch dnešních církví, která věří tělesně. Jsou na hony vzdáleni věci... Říkají: „Cože, to platilo v jiném dni.“ Oni jsou zcela mimo. Ale sledujte toho ducha v těch posledních dnech, který se snaží napodobovat toho opravdového Ducha. Vidíte? Odtud pramení vaše problémy; on se přesně podobá tomu skutečnému. Vidíte? Ale jemu schází to, aby se to projevilo, nemůže docílit toho, aby to vydrželo, nemůže dosáhnout toho, aby to mělo trvání. Ó, Bože!

144 Lidé přicházejí a říkají: „Já mám také Ducha svatého.“ Ale jen se podívejte, jak žijí. To nemůže vydržet ani od jednoho probuzení ke druhému, od jednoho shromáždění ke druhému. A to se projevilo; oni to zkrátka nemají. Pokud je člověk zrozen z Ducha Božího, muž nebo žena, oni mají ovoce Ducha, chodí zbožně, žijí tím životem, vidíte. Drží se daleko od věcí tohoto světa. Bůh v nich působí a projevuje se a dokazuje, že On je Bohem působícím v nich. Zatímco ti ostatní jsou jenom padělateli, rozumíte.

145 Napodobování, to bylo po celou dobu, napodobování. Pohledte na Izmaele a Izáka, sledujte všechny, kteří napodobovali. Podívejte na proroka Mojžíše, pohledte na proroka Baláma. Vidíte? Vidíte, jak to prochází po celou dobu? Podívejte se na Jidáše a podívejte se na Ježíše.

146 A Ježíš předpověděl, že Duch svatý v těch posledních dnech bude pečetí Boha. Tak tedy, čím pak bude znamení šelmy? Bude to odmítnutí pečetě Boží, protože všichni, kteří nemají pečeť Boží, mají znamení šelmy. A jestliže to jsou dvě duchovní znamení, jedno znamení je opravdovým znaméním Božím, zatímco to druhé je znaméním odpadlictví. Rozumíte tomu?

2. Mojžíšova 21:5, 6

147 Podívejte se na znamení ve Starém zákoně. Když zazněla poslední trouba toho jubilea, po určitých letech mohli otroci odejít na svobodu, protože zazněla trouba. Dobře, každý, kdo chtěl být svobodný, mohl odejít. Ale někteří, bylo jim jako otrokům dobře;

a právě takové přivedli k oltáři a k chrámovému pilíři a probodli jim šídlem ucho. A oni byli navždy označeni, museli navždy sloužit svým pánům.

148 A i dnes můžete uslyšet poselství evangelia ohledně pravdy. Tak tedy, můžeš být svobodný, pokud jen chceš. Bůh k tobě mluví. Ale když se přiblížíš tady k této hraniční linii a podíváš se na druhou stranu a obdržíš poznání pravdy a pak se od toho odvrátíš, on ti propíchně ucho a zůstaneš navždy pouze intelektuálním věřícím. Budeš nábožný a chodit do kostela, ale nikdy neobdržíš Ducha svatého. Rozumíš? A tomu už budeš sloužit po zbytek svých dnů. Tedy, budťo znamená šelmy nebo pečeť Boží. Dostáváme se tak blízko k tomu.

149 Tedy, podívejte, Slovo musí být inspirováno — musíte ho uslyšet, uznat a na Jeho základě jednat. Mnozí lidé uslyší, ale nerozpoznají ho.

A Bůh řekne: „To je ta tvá hodina.“

150 „Ale já nechci být svatouškem. Nechci takovým být.“ Vidíte, oni to nerozpoznávají.

151 Chodíme do shromáždění; velký Duch svatý sestupuje. Seděl jsem tam jednou u oltáře, kdy na mě přišlo vidění a předpověděl jsem přesně, co se stane. Řekl jsem: „Tady přichází mladý muž. Jen pojď,“ pokynul jsem na čekajícího, „ty máš srdeční potíže a očekáváš...“

„Ano, přesně tak.“

152 „Vidíš tam tu přicházející ženu? Jen pojď. Ty máš nádor na prsou; je na levém prsu, jsi ve velice špatném stavu. A navíc jsi hříšníkem a ne...“

„To je úplná pravda.“

2. Petrova 2:22

153 Tito muži tady sedí, rozhlížejí se, kazatelé a ostatní a říkají: „Ó, aj.“ Přicházejí do shromáždění a sledují, jak Duch svatý působí rovnou ve shromáždění a odhaluje tajemství srdcí, a tak dále; říkají: „To je nádherné — ó, ano.“ Ó, bratře! Vidíte, to je na druhé straně, něco se stalo. Ale ženy budou pokračovat v tom svém dál, budou dělat totéž. A muži se také budou vracet jako svině k válení se v blátě a jako pes ke svým zvratkům, přesně tak. Copak to nevidíte? Mluvím přece k...

154 Rozumíte, musíte si tedy uvědomit, přátelé, v jakém stavu se nacházíte. Právě kvůli tomu je ta páska; řekl jsem pro Církev, pouze pro Církev. Pokud jste byli povoláni ze Světla... nebo z temnosti ke

Světlu, ze smrti k Životu, z intelektuálních koncepcí o Kristu k prožití znovuzrození; a jestli pozorujete svůj život, že jste byli schopni odložit věci tohoto světa a postavit se po straně Krista, bez ohledu na okolnosti — pak se skutečně něco stalo. Rozumíte? Něco je ve vás, co žízní a působí, jako to bylo v případě Jákoba. Vidíte? Bojovali jste s Pánem, ale potom chodíte jiným způsobem. Něco se ve vás změnilo, je to proměna. No, to má...

155 Předtím, než se něco takového může stát, musí to být ve vás inspirováno. Nejsem zvědav, jestli... mohl bych se tady postavit a kázat tak dlouho, až by mi vypadly vlasy, které mi ještě zůstaly, až by se mi z toho shrabila záda, až do devadesáti let, a mohli byste to poslouchat každý den — ale dokud to Bůh ve vás neobživí, nacházíte se stále v tom stejném stavu.

156 Dva dny jsem studoval a modlil se za to, vidíte. Řekl jsem: „Pane, mám toto říct Církvi?“

157 Něco mi řeklo: „Řekni to. Ta hodina je blízko. Řekni to!“ Cítím, že On mě brzy odvede někam pryč; chci, abyste to věděli.

158 „A nikdo nemůže přijít ke mně,“ řekl Ježíš, „jedině když ho přitáhne můj Otec.“ Jan 6:44; Jan 8:44

„Ó, já vím, vy říkáte, že máte Boha a Abraham je vaším Otcem; ale já vám říkám, že vy jste z vašeho otce ďábla,“ to řekl Ježíš. Nábožní muži, kněží, významní muži: „Vy jste z vašeho otce ďábla,“ rozumíte.

159 A všimněte si ovoce Ducha. No, vidíte, to ve vás musí být obživeno.

160 Nedokážu si představit Noema, že by řekl: „Víte co? Jednoho dne musí dojít k tomu, že zaprší, a tak půjdu a postavím si koráb. A kdyby pak zapršelo, no co, sednu do korábu a odpluju, a nic mi neuškodí, protože vejdu do korábu a odpluju.“ Dokážete si to představit? Ne, ne, to nebylo to. Kdyby to tak bylo (ať to teď uslyší vyvolení), kdyby tomu tak bylo, tak ten první posměvač, který by přišel, jak o nich říká Bible, a vysmál by se mu, on by odložil kladivo a nechal to být.

161 Stejně tak jako lidé dnešního dne, kteří začali s Ježíšem a když se rozhlédli a uviděli tu pravdu, vycouvali z toho. Nemohou to snést.

162 Tak jak řekl jeden významný evangelista: „To by narušilo moji službu.“ Já nestojím o službu, kterou by narušil Duch svatý. Ona musí

být narušena. Tedy, ale vidíte, to je pýcha — v tom je tolik člověčiny, tolik lidské osoby.

163 Ó, všimněte si teď toho v tom. Noe byl někde na poli a zaslechl, rozpoznal a jednal. A nezáleželo na tom, kolik přišlo posměvačů, on se rychle pustil do stavby.

„Noe, ty jsi svatoušek.“

164 „To mi vůbec nevadí,“ a stavěl dál. On uslyšel a rozpoznal, že to je Bůh. On to rozsoudil na základě Písma, a to tak bylo. A hned se pustil do stavby korábu bez ohledu na okolnosti.

165 Dokážete si představit, dokážete si vůbec představit, že by Mojžíš cestou do Egypta jednoho dne vyšel a řekl Zefore, své manželce: „Zeforo, víš co? Vylepšil jsem trochu svou gramatiku, poopravil jsem trochu své skromné znalosti z matematiky a z geometrie, ó, a mnoha jiných oborů i svého vzdělání. Od té doby, co jsem tam pásł ovce, jsem některé ty věci vylepšil. Tam v Egyptě jsem udělal chybu. A tak si myslím, že bych tam měl jít a napravit to. Myslím si, že půjdu.“ Ne, hned ta první vlna, která by na něj udeřila, by způsobila jeho pád.

166 Co on tedy udělal? Zapomněł na všechno, co znal. Na celou geometrii a všechno intelektuální. To bylo právě to, co ho přivedlo do problémů.

167 A právě to uvádí do těžkostí církev dnes; příliš mnoho vzdělaných kazatelů bez znovuzrození z Ducha. Muži a ženy si oblíbili poslouchat intelektuální proslovy, místo kázání moci a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. To je to, co nám dnes dělá problémy. My už nepotřebujeme více vysoké školy a vzdělání pro kazatele. My potřebujeme Bohem povolané muže, kteří jsou naplněni Duchem svatým a ne nějakou lidského původu teologií nebo nějakou denominací. Potřebujeme muže povolané Bohem.

1. Mojžíšova 15:13, 14; 2. Mojžíšova 3:5

168 Mojžíš pásł ovce. On se tam usadil a zapomněł na to. Uvědomoval si, že jeho intelektuální schopnosti zklamaly. Uvědomoval si, že jeho vzdělání zklamalo. On pásł ovce. Ale najednou uslyšel. Ó! „Zuj si boty, Mojžíši, země na které stojíš, je svatá.“ On poslechl. Co to bylo? Ten hlas anděla, který promluvil, byl biblický. On dal zaslíbení Abrahamovi, jeho otci: „Navštívím tento lid poté, co tam budou čtyři sta let a vyvedu je mocnou rukou.“ On rozpoznal, že to bylo Boží písmo, které se projevuje.

169 Dovolte, abych se tu na chvíli zastavil. A dovolte tomu vsáknout. Můžete vidět, kam dnes směřuji? Boží slovo se projevuje zrovna před vámi, a vy si to neuvědomujete. Zamysleme se teď nad Sodomou a Gomorou, zamysleme se nad Kristovým zaslíbením pro tento poslední den.

170 Mojžíš to rozpoznal, to bylo biblické, to bylo zaslíbení. On uslyšel, rozpoznal to. Něco do něj vstoupilo, bratře, pak to mohl jít udělat. On jednal! On byl schopen jít a zastavit každého faraóna, on byl schopen přivolat rány podle vlastní úvahy, mohl otevřít Rudé moře — protože uslyšel, rozpoznal a jednal na Božím místě.

„Budu ti Bohem a ty budeš mým prorokem,“ On řekl.

A on namítnul: „Na to nestačím.“

2. Mojžíšova 4:16

171 On řekl: „Dobrá tedy, ty buď bohem a ať Áron je tvým prorokem. Ale každopádně musíš jít.“

172 On neřekl jen tak něco: „Dobře, možná bych tam měl jít a tyto věci napravit.“

173 Dokážete si představit Eliáše na hoře Karmel, že by řekl: „Víte co, ta země je velice hříšná. A možná bych měl jít a sdělit Achabovi, že by se měl zastydět. Možná bych měl jít tam na horu a posadit se a dost dlouho postit, až se ti lidé budou cítit tak špatně a budou unavení kvůli tomu, že mě tam budou vidět, že strádám k smrti?“ Ne, ne, to nebylo ono.

1. Královská 17:4

174 Ale on uslyšel, rozpoznal a jednal. „Rozkázal jsem krkavcům, aby tě krmili. Jdi tam k potoku Karit.“

1. Královská 18:26-28

175 Když nadešla doba k tomu zúčtování mezi Bálem a Bohem, on řekl: „Jděte, přiveďte své oběti, udělejte, co se vám líbí a vzývejte vašeho boha.“ Oni se bodali a bylo v tom hodně tělesnosti a poskakovali nahoru a dolů a dělali spoustu rámusu, a on řekl: „Musíte křičet trochu hlasitěji, možná někam odešel, možná něco sleduje, možná si zdřímnul.“ Ó, bratři!

176 „Dobrá, víte co on řekl: Já věřím v Jahveho, a tak já to každopádně můžu udělat.“ Ó, ne, nenapodobujte to! Ne, nepokoušejte se být Eliášem, dokud vás Bůh k tomu nepovolá. Ano, pánové. „Já jsem Jahveho služebníkem!“ Tam jich bylo sedm set, ale nikdo z nich si na to netroufl.

1. Královská 18:36

177 A pak, když on podřízl toho býčka a polil ho vodou, řekl: „Pane, udělal jsem to na Tvůj příkaz.“ Vidíte, všichni ostatní by se jenom o něco pokoušeli, ale to by byl totální neúspěch!

178 To v tobě musí být inspirováno! To musí být z Ducha svatého a musí ti to být dáno najevo.

179 A tak je to dnes. Nemůžete jen tak přijít k oltáři a říci: „Dobrá, haleluja, haleluja, Pane, já chci Ducha svatého. Haleluja, haleluja.“ Ne.

180 Ale, bratře, sestro, když Duch svatý to Slovo v tobě inspiroval, tak to obdržíš ještě předtím, než vstaneš z toho sedadla. Něco v tobě vzplane. Kazatel ti nebude muset mluvit, co máš udělat; to staré listí jen tak jednoduše odpadne a objeví se nové. To je v tobě inspirováno. Nebudeš se muset zlobit na kazatele, který káže pravdu z Bible. Budeš to milovat, sáhneš po tom, stane se to pokrmem pro tvou duši.

Jan 5:19

181 Dokonce i samotný Ježíš, On řekl: „Nedělám to, co se mi líbí; Syn nemůže sám od sebe dělat nic, jedině to, co vidí dělat Otce.“ Slova... On byl samotným Emanuelem. On byl Bohem na zemi, to byl Ježíš. On byl tělem, ve kterém přebýval Bůh. On byl stánkem, „pod“ kterým přebýval Bůh. Amen. Ale v tom všem byl panensky narozeným Synem Božím, Emanuelem v plnosti Ducha (On měl Ducha bez míry), a přece ve svém vlastním těle řekl: „Nedělám nic, jedině to, co vidím dělat Otce.“ To v Něm bylo inspirováno, aby to dělal!

Matouš 4:3; Lukáš 4:3

182 Satan řekl: „Ať se z tohoto kamení stanou chleby, udělej zázrak. A dovol, že uvidím, jak to děláš.“

Matouš 4:4; Matouš 14:19-21; Lukáš 4:4; Lukáš 9:14-17; Jan 6:9-11

183 On řekl: „Je psáno, ne samým chlebem je člověk živ...“ Ó, aj! Ale když byl zástup hladový, On vzal pět bochníků a dvě malé rybičky a nakrmil pět tisíc lidí. Ó, haleluja! Rozumíte, co tím myslím?

Římanům 11:29

184 Nesnažte se tedy něco napodobovat. To se právě děje dnes s letničnicí. To se právě děje s dnešní církví. Je jich zde příliš mnoho, kteří se snaží napodobovat, že mají Ducha svatého. Je jich příliš mnoho, kteří se snaží napodobovat Božské uzdravování. Příliš mnoho, kteří se snaží napodobovat různé věci Páně. Tohle nelze dělat. Tyto věci přicházejí skrze vyvolení, skrze Boží povolání, vy jste s tím vyšli z matčina lůna, abyste to dělali. „Svých darů a povolání přece Bůh nelituje.“ Ó, aj! To je pravda. Nemůžete ze sebe udělat něco, čím

nejste.

185 Ale jestli tě Bůh povolává, buď tou nejděčnější osobou na světě, protože On tě povolal. Pak se to pro tebe stává skutečností.

186 Kdybych měl čas, rád bych o tom promluvil, jak to bylo tehdy s těmi veverkami — o tom, jak jsem se otočil. Nikdy předtím jsem to neviděl, nebyl jsem schopen tuto věc udělat. (Hattie, která tam vzadu sedí, se na mne dívá.) Jak by se to vůbec mohlo stát? Nebyl jsem to vůbec schopen udělat, ale to bylo inspirováno, obživeno, Slovo bylo vyřčeno, a tak se také stalo. Haleluja!

Skutky 27:20, 22, 25

187 Dokážete si představit Pavla, jak říká: „Byl jsem na moři čtrnáct dnů a nocí a neukázala se žádná hvězda ani měsíc ani slunce, vůbec nic, myslím si, že bych tam měl jít a říct jim: ‚Budte dobré mysli, protože Bůh se o vás v každém případě postará.‘“ Ó, Bůh takto nejedná. Bůh takovýmto způsobem nejedná.

188 Tvá víra je v pořádku, bratře. Tvá víra je nádherná. Ale dokud ta věc v tobě není inspirována...

189 Ó, tady svítí červené světlo a jestli vidím, řeknu: „Dobrá, mám nohu na pedálu plynu. Mám auto, můžu na to světlo projet, můžu dosáhnout 200 kilometrů v hodině.“ To je pravda. „Cítím pod nohou tu sílu.“ Ale raději počkej, až k tomu dostaneš pokyn. Haleluja!

190 Chápete, co tím chci říct? Když přijde pokyn „do toho“, je to v pořádku. Když je ta věc v tobě inspirována a Bůh ti to takto dává na vědomí, tak jak to dělal tehdy, v pořádku. Ale dokud to neudělá, pak budeme mít co do činění jenom s Jidášovou bandou, s napodobovateli, kteří procházejí kolem a říkají: „Dobrá, jsem stejný jako ti ostatní. Jsem také křesťan.“

Skutky 19:13-15

191 Ó, copak si nevzpomínáte na Skévovy syny? Skéva přišel a řekl: „Zaklínáme tě ve jménu Ježíše, kterého káže Pavel, vyjdi!“

On řekl: „Pavla znám, Ježíše znám, ale kdo jste vy?“

192 Blíží se hodina, kdy se rovnou uprostřed vás projeví to, co je špatné, a to, co je správné. To se už dnes ukazuje v dnešním křesťanství. To se ukazuje v dnešní církvi. To se ukazuje v dnešních lidech. Zdržuji vás dlouho — chtěl bych to do vás dostat.

193 Pavel nikdy neřekl: „Věřím, že prostě půjdu a řeknu: ‚Dobrá, budte dobré mysli.‘“ Ne.

Skutky 27:22, 23, 34

194 Co on udělal? On uslyšel anděla. Věděl, že to byl ten stejný anděl, který k němu vždy mluvil — on ho poznal. Potom jednal. Šel tam a řekl: „Buďte dobré mysli, protože anděl Páně, jehož jsem služebníkem, se vedle mne minulé noci postavil a ukázal mi vidění, že nebude ztraceno nic, kromě této lodi; buďte tedy dobré mysli. Jděte si sníst večeři a všechno bude v pořádku.“ Amen. Když to máš inspirováno, Bůh to potvrdí jako pravdu.

195 (Mám tady někde poznámku, kterou jsem si zapsal. Je to rovnou tady.) Jsme na konci všech věcí. Dovolte, že to ještě před závěrem takto přinesu. Doufám, že Bůh vám něco zjevil. Všechno se blíží ke konci. Někdo se mě onehdy večer zeptal, myslím si, že to byl bratr Sothmann; ptali se, jak blízko jsme konce.

196 Bratr Démos Shakarian viděl toto vidění, jak se o pět dnů později zmanifestovalo a naplnilo se v naprosté dokonalosti, že málem vyskočil ze svých bot. Telefonoval mi a řekl: „Jak je na tom Josef?“

Řekl jsem: „V pořádku.“

Zeptal se: „A mívá vidění?“

197 Odpověděl jsem. „Ano.“ Pověděl mi o Davidovi, synovi bratra Woodse, jak havaroval na motorce, tři nebo čtyři dny předtím, než se to stalo, úplně přesně.

On řekl: „Víš co, tyto věci se v rodinách přenáší.“

198 Řekl jsem: „I to dobré, i to zlé. Rodiny provází buď jedno nebo druhé.“

199 A trochu jsme si vyprávěli a oni, Fred mi řekl: „Odkud jsi to vzal, bratře Branhame?“

200 Řekl jsem: „Podívej, Frede, vezměme to na základě přírody. Bůh působí ve své přírodě. Podívej, sleduj, co se stalo. Slunce vychází na východě. To je ta nejstarší civilizace, jakou máme, v Číně.“ Všichni to dobře víme.

Jeremjáš 5:24; Zachariáš 14:7

201 Nejstarší civilizace jakou tady máme, to je Čína. Bezesporu. A civilizace se stále pohybuje na západ. A teď, kde by ses ocitl, kdybys opustil západní pobřeží a pustil se napříč? Dostal by ses do Číny. Přesně. Jsme na konci. Bible říká, prorok to řekl: „Nastane den, kdy nebude ani noc ani den, kdy se slunce bude pohybovat, ale v čase večera, předtím než nastane konec, znovu bude světlo.“ Totéž... Ježíš

řekl: „Bude raný a pozdní déšť. A ten pozdní déšť přinese jak ten raný, tak ten pozdní v tomtéž období.“ Jsme na konci času.

202 Podívejte, dovolte, abych vám to ukázal. Politici jsou v koncích. Věříte tomu? Ukažte mi dnes něco... Tento národ je na konci, co se týče korupce a bezbožnosti. Kdo četl žurnál Kurýr, jak se onehdy večer v Louisville všechny tyto ženy — vybírali z každého národa ty nejkrásnější ženy a postavili je, aby vybrali Miss Universum. Zúčastnili se toho všichni kromě Ruska. A tak poslali dopis Chruščovovi a zeptali se ho: „Proč ne“. On řekl: „Rusko nesvléká ženy do naha, aby se takto předváděly před muži.“ Pohanský, bezbožný národ. Ale on zahanbí nás, kteří se nazýváme křesťany. Řekl: „Rusko nesvléká ženy do naha, aby se takto předváděly.“ V Rusku nikdy nevidíte šortky a takovéto nesmysly. To je bezbožnost. A my se nazýváme křesťany!

Izaiáš 28:8-12

203 Není tedy divu, že Bible říká: „Všechny stoly jsou plné zvratků. Kohož by vyučoval umění, ten který je odtržený od prsů? Poněvadž měli naučení za naučením, správu za správou, protože koktavými rty a jinými jazyky promluvím k tomuto lidu. A to je odpočinutí. Ale nechtěli slyšet.“ My máme naši vlastní intelektuální koncepci. Ó, jak dobré by bylo, kdybychom se u toho mohli zdržet celý dlouhý den.

204 Politika, korupce! Demokrati, republikáni, všichni dohromady, všechno je v úpadku. Co to znamená? To je banda úplatkářů. Každá osoba, která tam pracuje a není znovuzrozená, je z ďábla. Ďábel řekl: „Každé království na tom světě patří mně,“ a Ježíš s ním o tom nediskutoval. Svět je spravován ďáblem. A každý muž, který pracuje pro vládu, jestliže není křesťanem, je z ďábla a pracuje pro ďábla. A všechny tyto národy padnou před Ježíšem Kristem, když On přijde. A nastane Milénium.

205 Podívejte se dnes sem, co se zrovna teď děje. Oni mi nadávají kvůli tomu, že vynakládám peníze na křesťanství a chtějí mi dát dvacet let ve statním vězení za to, že jsem vynakládal peníze na působení v náboženských hnutích. A na alkohol, pivo a cigarety utrácení desítky miliónů dolarů ročně a kazí tím celý národ. A já se pokouším kázat spravedlnost, stojím ve dveřích Ježíše Krista a oni mě za to posílají do nápravného zařízení. A berou od toho zlého takové nesmysly; podlí, chytří, inteligentní lidé a dovoluji jim to odepsat z daní na televizní programy, které zkazily svět a ženy posílají na mizinu. Je to jedna z nejprokletějších věcí, jakou tento národ kdy měl, a nějak jim to stále prochází. A mne posílají do nápravného zařízení za to, že kážu

evangelium a беру jenom několik dolarů, abych kázal evangelium, které mi dávají lidé, abych pomocí nich kázal evangelium. Já nejsem bohatý. A neumím to ani popsat, ale oni usilují, aby mě poslali do nápravného zařízení, obtěžují mě už dva roky; a brzy se už má konat soudní přelíčení. Ó, jak je to padlé na hlavu, jak špinavé! Bože, buď milostiv.

1. Paralipomenon 16:22

206 Řekl bych ještě tuto jednu věc: možná je to ta cesta, kterou má Bůh dřív, než pošle atomovou bombu. Musíte dělat něco špatného, víte. Musíte se jednou dotknout Jeho pomazaných, ohledně toho stejného místa Písma, aby ne... „Nedotýkejte se mých vyvolených.“ Je to tak. A tak jestli je to potřeba, aby to přivedlo soud, tak jako za dnů Daniele nebo na jiných místech, ať to přijde. Jsem Tvůj služebník, Pane. Je to tak. Ó, ano.

207 Politika, nepoctivost! Národ, korupce! Podívejte, jak se teď chystají obléknout vojáky do šortek. Ó, aj! Politici, války. Politika je úplně v koncích. Diktátoři jsou na omylu. Politici jsou na omylu. Proč nezůstali u toho zbožného krále, kterého jim dal Bůh, Davida? Velký anglický lord řekl, když se zformovala tato demokracie, řekl, že to je teď v pořádku. Ale přijde taková doba, že z toho nic nezůstane. Zůstanou jenom plachty bez kotvy. A měl pravdu. Řekl: „Politici se na každém rohu postaví na krabici od mýdla, se všemi možnými křivárnami, které způsobují korupci vlády.“ A ten muž měl pravdu. To je přesně to, co se děje.

208 Stačí, když někdo přejde sem a přejde tam a je opilý namol a může rozbít všechno, co se mu jen líbí; všichni ho znají a nikdo mu nic neřekne. Ale ať se nějaký chudý člověk nebo někdo bezvýznamný pokusí něco udělat; oni ho pošlou do vězení. Korupce, nepoctivost, špína a čtyřicet procent z nich, to jsou homosexuálové. Zamyslete se nad tím, znovu Sodoma a Gomora! To je ta společenská vrstva, domněle náboženská.

2. Mojžíšova 1:8

209 Jsem zvědav, co se ještě stane dál, když přijde další prezident? Bůh nám dal jednoho zbožného muže, starého Dwighta Eisenhowera. Ale sledujte, co přijde dál. Ale může se stát, že budeme mít podruhé mizeru. Přichází faraón, který neznal Josefa. Zapamatujte si to! Za chvíli se k tomu dostanu. Politici jsou tak prosáklí korupcí. My o tom víme.

210 Způsob vedení války se dostal do mezní situace. Ó, kdysi házeli

jeden po druhém kameny, bili jeden druhého po hlavě kamennými sekerami, potom stříleli šípy z luků, pak na to měli pušky a samopaly a pak kalibr 88 v Německu, a pak ta veliká děla u nás, pak stříleli z pancéřových pěstí a jedovaté plyny. Ale teď mají vodíkovou bombu. Válka se ocitla v mezní situaci. Mají je všechny národy. Co si tedy teď počnete? Dokonce i malé státy. Stačí jen zmáčknout spoušť, nic jiného není potřeba udělat a všechno to poletí do vzduchu. Jsme na konci. Amen. Válka se ocitla v mezní situaci. Politici dospěli ke konci.

211 Vzdělání je na konci. Kriminalita mládeže je na konci. Děti — pro ně už není žádná naděje. Ony se zbláznily. Nemohou mít žádné vzdělání. Nemůžete jít do školy a docílit u dětí nějakého vzdělání. Když skončí školu jsou dvojnásobnými dětmi pekla, než když ji začaly. Ať o tom jenom učitel něco řekne, oni ho zavraždí. Zorganizují nějaký malý klan, jdou tam a zastřelí učitele nebo ho vytáhnou a oběsí. Ztratili jsme dva tisíce učitelů... ó, počkat, myslím, že to bylo dvacet tisíc učitelů, jenom v minulém roce. Já je neobviňuji, nerad bych to dělal. No, oni zveřejňují celou dobu nápisy: „Dejte svým dětem vysoké vzdělání.“ Oni ho potřebují, ale zmocnil se jich ďábel. Ďábel se jich zmocnil. A nejenže se stalo pro člověka normálním, že se stal podlým a že vytrhne bránu a pověsí to na Halloweenovou noc na stromě nebo udělají nějakou výtržnost, jak to mají děti ve zvyku. Například vezmou farmáři vůz a postaví ho přímo doprostřed cesty. Něco takového, vždyť jsou přece pomatené! Dopouštějí se takových věcí, které jsou známkou šílenství — jsou schopni vás zavraždit, zastřelit, zabít, otrávit, cokoliv. To je ta budoucí generace.

212 Plození dětí je u konce. Ženskost, mateřství. Ale kdeže, antikoncepce se používá všude, a to místo zaujali malí pejsci.

213 Morálka, už nemáme více žádnou dobrou morálku. Ženy se oblékají špatně, přichází to televizi, všechny možné napodobeniny špatných lidí z Hollywoodu, všechny možné módní nesmysly. Všechno je u konce!

214 Vzdělání je u konce, politika je u konce, válka je na konci, civilizace je u konce. Všechny tyto věci jsou u konce. Aj, co si počneme? Co přijde po tom? Jsme na konci všeho.

215 Tedy, církevní život je u konce. Normální církev, církev, která... No, to vás může trochu píchnout, ale ta tělesná církev, ta Ezauova církev dospěla ke konci. Co dělá? Ona spěje do konfederace církvi, které se nakonec spojí s romanismem, aby bojovaly s katolicismem... vlastně s katolicismem, aby bojovali proti komunismu. Papež Jan

svolává všechny církve, aby se vrátily zpět a ony to opravdu udělají. Sjednotí se spolu tak jistě, jakože to je „Tak praví Pán“.

216 Říkáte: „Okamžik, bratře Branhame, ty ses dostal na scestí.“ Pokud ano, Bůh napsal tuto Bibli také scestně. V tom případě musíte být Micheáši.

217 Morris Cerullo se mě jednou večer zeptal: „Kdo je to antikrist, bratře Branhame? Židé jsou přece antikristem.“

Řekl jsem: „Morrisi! Vždyť ty jsi přece židem?“

On řekl: „To jsou ti, kteří nejvíce nenávidí Boha.“

218 Řekl jsem: „Morrisi, nikoliv... Ukaž mi z Písma, kde antikrist přišel z Jeruzaléma? Antikrist přichází z Říma, ne z Palestiny.“

On řekl: „Dobrá, pohleď, já jsem... oni nenávidí Boha.“

Římanům 11:7, 25

219 „Ano, ale copak Bůh neřekl, že zaslepil jejich oči, abychom my mohli mít den vidění? Ale náš den brzy pomine.“

220 On řekl: „Ó, bratře Branhame, nikdy jsem na to nepomyslel.“ Vidíte, tady to máte.

221 Vidíte, jsme u konce. Tělesný svět, tělesná církev je u konce. Pohleďte, jak to směřuje do federace církví. Sjednocení bratři se k nim připojili, letničnicki se k nim připojili. Všichni ostatní se zorganizovali. Vidíte, ocitli jste se tam dole u těch Kananejských, až u samotných Ezaových duchů, kteří jsou velice nábožní, spolčují se s tímto světem, neměli duchovní porozumění, nebyli schopní zvítězit, nebyli vyvolení Bohem k tomu, aby byli povoláni a oddělení.

Římanům 11:8

222 Ó, kdybych to jenom mohl oznámit, kdybych to jen mohl popotlačit jistým směrem! Oni to ale nevidí. Mají oči a nevidí, mají uši a neslyší. Ó, proč jsou tak mdlí v Duchu? No, poslouvejte. Všechno je u konce.

Lukáš 17:28-30

223 A duchovní Církev je také na konci. Ona spěje ke konci. Ó, Bože! Ohlédněte se zpět, jak tam začala s Lutherem, jaký to byl duchovní otřes; pak s Wesleyem, který přišel s posvěcením; potom letničnicki s Duchem svatým. A teď to spěje ke konci, Duch Kristův je v takové míře v Církvi, že činí ty stejné skutky, které činil On, a směřuje to rovnou zpět do Hlavy a je to připraveno na Církev a Krista, aby se sjednotili, a na příchod Pána Ježíše a na vzkříšení

z mrtvých. Jsme na konci. Ježíš řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“ Rozumíte tomu?

224 Podívejte na tu tělesnou církev. Pohledte, kam jdou. Oni se čím dál tím víc vzdalují.

225 Podívejte na tu Církev naplněnou Duchem. Ona ze sebe strásá všechny ty malé nesmysly, přichází v Duchu (samozřejmě v menšině), přichází v Duchu a směřuje na takové místo, že se dostane tam, kde skrze ní působí Duch svatý a klesí si svou cestu a připravuje se na přijetí svého Pána. Je připravená na přijetí svého Pána.

Zjevení 13:4, 14, 15

226 A ti ostatní se organizují, vracejí se zpět do světa, jsou rozčlenění a jdou zpět do federace, směřují do té jediné veliké hlavy konfederace pod katolicismem. „A byl učiněn obraz šelmy.“ Obraz, to je něco, co se tomu podobá. Církevní rada se zformovala s katolicismem, ti dva spolu, pracují spolu. „Kdo je schopen bojovat proti šelmě a jejímu obrazu?“ Opravdu nikdo. Mohli bychom tím procházet celé hodiny.

227 Tedy, dovolte mi, abych teď následovně něco řekl a pak bude čas zakončit. Řekl jsem vám, že to potrvá dlouho. Ale cítím se do toho natolik vtažen. Když Bůh řekl tyto věci, řekl: „Pověz jim to! Řekni to! Už o tom déle nemlč. Ukaž jim to! Pokud to nepřijmou, pak jejich krev už nebude déle spočívat na tvých rukou.“ Ta hodina je tady, ten čas, a všechno tam spěje.

228 Svět je u konce. On už déle nemůže obstát. Války se ocitly v mezní situaci. Nemůžete už mít žádnou válku. Kdyby začala válka, to by nešlo, stačí jen zmáčknot knoflík a je po všem. Politici jsou prohníli a zkorumpovaní.

2. Petrova 2:22

229 Církevní svět, to jsou metodisté, baptisté, presbyteriáni, letničtí. To jsou všechno svině vracející se do svého kaliště, psi ke svým zvratkům. Je to tak, jeden každý z nich! Bůh volá ven z té zkaženosti Církev, která je vyvolená. Přesně tak. Ezaú, oni říkají: „My jsme církev!“ Já o tom nepochybuji. Jákob byl také Ezaovým otcem, to je pravda. A tak, ale... Chtěl jsem říct, že Izák byl Ezaovým otcem a Jákob byl jeho bratrem, spolu s ním. Ale jeden byl odměněn prvorozenstvím, a ten druhý to nenáviděl. Jeden uslyšel, rozpoznal a jednal; ten druhý řekl: „Ó, dokud chodím do kostela a dělám dobré skutky, na tom přece nezáleží?“ Tady to máte.

Matouš 7:20; Jan 5:24; 2. Korintským 5:17

²³⁰ No, řeknu ještě toto a pak skončím, ještě jednu poznámku. Opravdová Církev toho má tolik, pro co stojí žít. Ó, měl by to být takový čas jubilea pro tu opravdovou Církev, pro tu pravou Církev, pro tu vyvolenou Církev. Vždyť přece ve svých srdcích víte, že jste přešli ze smrti do Života. Když se podíváte na sebe a sledujete váš život a pozorujete, jak všechny věci tohoto světa pominuly, a že jste se stali novým stvořením. Poslyšte teď na závěr, na konec. Vy, kteří jste přešli — váš život je toho důkazem. „Po ovocích je poznáte.“ Vaším jediným cílem je Kristus. Očekáváte Ho každou minutou. Chodíte v Duchu. Milujete Ho. Sledujete, jak On skrze vás působí. Není tu žádný chtíč, který by vás táhnul. On to dělá všechno Sám. Ó, jaký čas.

²³¹ Vzpomínám si na jednoho umělce, který přijel do Říma, aby se zdokonalil ve svém umění; byl to mladý chlapík. Oni si ho všimli. Velice se lišil od všech těch amerických chlapců a děvčat, a věcí souvisejících s tím, aby se stali umělci, a od zbytku tohoto světa. Ten mladý muž byl v porovnání s těmi ostatními něčím výjimečným. Byl to skvělý chlapec. Oni si toho všímali. Když se pořádaly veliké večírky a oni se tam scházeli a opíjeli se, tak jak se to v Říme dělá, prostě se stali do němoty.

²³² Viděl jsem to na vlastní oči. Na ulice vycházejí muži a ženy a vyvádějí. Dokonce se i pohlavně stýkají v parcích, na otevřeném prostranství a vůbec jim to nevadí. Je to také i v Anglii a všude jinde. Vidíte? A není to tam o nic horší než tady. To samé máme tady, to stejné zlo, jenže tady se to trochu víc přikrývá, a to kvůli policii, a tak dále. Ale je to prostě hrozné!

²³³ Dobře, ten mladý muž, on se držel od těchto věcí zdaleka. Když odcházeli na večírky, nechal je jít a hleděl si toho, aby se stal umělcem. Jednoho dne, jeden starý správce, který byl křesťanem a pracoval v muzeu nebo v umělecké galerii, řekl: „Pojď, někam si, synu, vyjdeme. Udělejme si takovou malou procházku, chtěl bych si na chvíli s tebou promluvit.“

On řekl: „V pořádku.“

²³⁴ A tak šli, vyšli na nějakou horu. S rukama za zády vycházeli na ten kopec. Slunce se schylovalo k západu, a tak ten starý muž pověděl tomu mladému umělci, zeptal se ho: „Synu, ty jsi Američan?“

On řekl: „Ano.“

²³⁵ Řekl: „Ty jsi sem přijel, abys získal znalosti v umění. Domnívám

se, že máš v úmyslu spojit svůj život s povoláním umělce.“

On řekl: „Ano, mám to v plánu, pane.“

Řekl: „Všiml jsem si, že jsi křesťanem.“

On odpověděl: „Ano, jsem křesťanem.“

²³⁶ A on mu říká: „Ale je tu jedna věc, na kterou bych se tě chtěl zeptat. Když jsem se ptal těch ostatních, oni také o sobě tvrdí, že jsou křesťany.“ Zeptal se: „Proč jsi jiný než oni? Co tě dělá tak odlišným od těch ostatních chlapců a děvčat z Ameriky? V čem je ten velký rozdíl, a přitom všichni tvrdíte, že jste křesťany?“

On mu řekl: „Pane, vidíte, jak tam zapadá slunce?“

Odpověděl: „Ano.“

²³⁷ Řekl: „Tam na druhé straně oceánu, v jednom státě, který se jmenuje Nová Anglie, v tomto státě je jedno město a v tom městě je jeden dům a tam bydlí jedna dívka, které jsem slíbil, že jí budu věrný.“

Řekl: „To je vše, na co myslím; abych získal vzdělání a pak se vrátil k této dívce, která je mi také věrná.“ A dodal: „Proto žiju, tak jak žiju.“

²³⁸ Ó, bratři, sestry, možná se divíte, proč mě nezajímá to, jak oni nás nazývají. Je mi jedno, co o mně mluví.

²³⁹ Jednoho dne jsme stáli s Fredem v San Juanu v Portoriku a dívali jsme se přes moře a uviděli jsme korálový útes vzdálený asi osm set metrů, o který se tříštily vlny. On řekl... Plameňáci se tam procházeli v zahradě, a řekl jsem... On řekl: „Bratře Branhame, připadá mi to jako nebe.“

Římanům 1:16

²⁴⁰ Řekl jsem: „Ale tam bude moře klidné, bratře.“ Řekl jsem: „Tam po druhé straně moře, tam je určité místo, kterému se říká nebe. A tam v tom nebi je určitá Osoba, které říkáme Ježíš, a On jednoho dne sňal všechny moje hříchy a já jsem Mu slíbil, že mu budu věrný a že budu dělat to, co si přeje, abych dělal. A proto se nestydím za Jeho evangelium. Ono je Boží mocí ke spasení.“ To je to, co působí, že křesťan žije odlišným životem. On se liší, protože má něco, co stojí za to, aby se odlišoval.

Skloňme na chvíli své hlavy.

Židům 10:26

²⁴¹ Můj sklíčený příteli, shledáváš dnes ráno něco jiného, pro co stojí žít, něco, co by tě vyvedlo z tohoto světa? Něco, co pro tebe

znamená víc než celý tento svět, a to, pro co stojí žít pro Krista? Jestli to nemáš, proč bys to nepřijal právě teď? Nestačí jenom chodit do kostela a říkat: „Chci být dobrým člověkem.“ Tohle nedělej! Ty chceš být přece křesťanem. A pokud celou dobu existovalo něco, co ti říkalo: „Nejsi v pořádku; ale chtěl bych být v pořádku.“ Vždy jsi toužil, abys byl něčím, čím jsi nebyl; nevidíš, že je to Bůh, který tě volá? Neodvracej se k Němu zády! „Protože jestli jste byli jednou osvíceni a obdrželi příležitost a pak jste se nakonec od toho odvrátili, už pro vás více nezůstává oběť za hřích.“

²⁴² Někračej spolu s Ezauem; jdi s Jákobem, bez ohledu na cenu, kterou budeš muset zaplatit. Jestli tě to bude stát tvůj dům, jestli tě to bude stát práci, jestli tě to bude stát manžela, jestli tě to bude stát manželku, jestli tě to bude stát tvé děti, jestli tě to bude stát cokoliv, buď si jist tím, že máš prvorozenství! To je to, co se počítá. A pokud to takto dnes ráno pociťuješ a chtěl bys to prvorozenství mít, já ti ho dát nemůžu, ale Bůh ano; a On je Ten, který k tobě mluví. Nechceš tedy zvednout ruku a říct: „Pomodli se za mě, bratře Branhame, chci mít to prvorozenství.“ Bůh ti žehnej; všude, všude. „To je prvorozenství, které chci mít.“

Matouš 24:37; Lukáš 17:26; 1. Petrova 3:20

²⁴³ Náš nebeský Otče, náš nejslechetnější a svatý Bože, děkuji Ti za všechnu Tvoji dobrotu a milosrdenství, které prokazuješ svým lidským synům a dcerám. Uvědomujeme si, že jsme na konci času. Už tady není nic, co by mělo nějakou dlouhou dobu trvání. My už prodléváme v zapůjčeném čase, jako bylo za dnů Noe, za dlouhé Boží trpělivosti, kdy byl připravován koráb a bylo spaseno jenom osm duší. Ty jsi řekl: „Tak bude při příchodu Syna člověka.“ Dlouhá trpělivost Boha, který nechce, aby někdo zahynul, ale aby mohli všichni přijít k pokání.

²⁴⁴ A dnes je v této budově mnoho mužů a žen, kteří zvedli své ruce, a chlapců a děvčat a mladých a starých, kteří zvedají ruce a říkají: „Je tady něco, co mě táhne.“ Ó, Bože, kéž by to neodmítli. Ať raději prodají svá vzdělání, ať raději prodají všechno, co mají, jako lidé, kteří našli drahou perlu. Ona byla pozoruhodnou, velkou perlou, to byla ta největší perla. A on prodal všechno své jmění, aby si mohl koupit tu pozoruhodnou, velkou perlu. Dej, aby dnes ráno prodali všechno, co mají z tohoto světa, veškerou popularitu tohoto světa.

²⁴⁵ Tyto ženy, které tu sedí, Pane, mnohé z nich tolikrát slyšely zvěstování evangelia — a stále se brouzdaly v tomto světě. A móda jako v tomto světě a oblékání v tomto světě a večírky a věci, které jsou

v tomto světě... a zúčastňovaly se světských věcí a jednaly jako tento svět a vyžívaly se ve věcech tohoto světa. Ó, Bože, kéž by se dnes ráno zastyděly. Pokud je pro ně ještě nějaká naděje, odvrát to, Pane. Ať je to ta hodina.

²⁴⁶ A tito muži zde, Pane, ó, Bože, smiluj se nad nimi. Mnozí z nich stále chodí ve věcech tohoto světa, stále plní žádosti a užívání věcí tohoto světa: hříchů, kouření a pití a společenské přípitky — a doušek piva někde potají, nebo něco takového — a chtiče, a pověsit si někde nějaký malý akt se špinavě oblečenou mladou ženou, a ta těla, na která se dívají na ulicích, takže málem někoho porazí, když se za nimi otáčejí (a přitom se nazývají křesťany), a dobře ví, že tato forma ženského těla může během dvaceti čtyř hodin zahnívat v hrobě a brouci a červi se budou hemžit v těchto tvarech a formách, které byly nádobami jejich těl a jejich duše se budou nacházet v ďáblově pekle za to, jakým způsobem žily. A ony přesto rády špulí své malé namalované rty a chichotají se a posmívají se z člověka.

²⁴⁷ Bože, smiluj se nad těmito lidmi. Ó, Pane, nedej jim zahynout. Prosím, měj slitování a sešli své slitování. Uděl ho každému z nich, Pane, Ty jsi ten jediný, který může udělit toto požehnání. A jestli byli povoláni k věčnému životu, ať se jejich srdce otevřou, a ať dnes ráno odloží stranou všechno, co je kolem nich a ať to přijmou. Vyslyš, Otče.

²⁴⁸ A ať teď Duch svatý vstoupí do tohoto shromáždění k nemocným a postiženým a dovolí lidem vidět, že toto poselství, které dnes ráno bylo kázáno, že ten příchod a všechno to ostatní je tak blízko a že Ježíš působí ve své Církvi. A ať se to stane právě teď, Pane, abys mohl tyto lidi vzít do svých rukou. A když vidí působení Ducha svatého, jak se pohybuje mezi lidmi, ať jim je dokázáno, že to poselství, které jsem kázal, že jsme na konci času. Ať to uslyší! Oni slyšeli. Ale ať rozpoznají, že tentýž Ježíš, tímtež způsobem jako ve své době, je zde, a koná totéž skrze svou Církev v těch posledních dnech. A ať pak jednají tak, že odevzdají své životy a těla, duše a duchy Jemu. Odevzdávám je Tobě, Pane, v Ježíšově jménu.

²⁴⁹ No, v této budově, kde se tito lidé nacházejí, poslal jsem sem dnes ráno Billyho, aby rozdál modlitební lístky. On volal... Jste nemocní a v potřebě? (Prázdne místo na pásku.)

²⁵⁰ Jestli mi Bůh zjeví, tak jak to udělal v případě té ženy u studny a sdělí mi, jaké máš problémy nebo něco ohledně tebe, o čem víš, že nemám ponětí, způsobí to, že budeš mít víru a uvěříš Bohu? Způsobí to, že ti ostatní také uvěří? Je to naše první setkání? Viděl jsi mě už

někdy předtím? Ale jsme si cizí, je to tak? V pořádku, ať Pán Bůh vyslyší tvou prosbu.

Židům 13:8

251 No, je to pravda nebo ne? Ó, aj! Můžeš se odvolávat na své intelektuální náboženství! „Bál, kde on je?“ řekl, Eliáš na hoře Karmel řekl: „Kde je ten Bál? Kde je, probudte ho.“ Ježíše budit nemusíte. On bdí po celou dobu, je všudypřítomný, je živý a stále schopný, tentýž včera, dnes i na věky. Amen. Bůh zůstává Bohem.

252 Věříš, že tvé srdeční potíže tě opustí a že se z toho uzdravíš? Ty nejsi odsud. Vrať se do Lexingtonu a řekni lidem, jak veliké věci ti Pán učinil.

253 Vidíte, to prochází nad hlavami lidí, oni to nikdy nepochopí. Ale žijící Církev se toho okamžitě uchopí a pozná, že přítomnost Ducha svatého je tady.

254 Někdo tam vzadu zvedl svou ruku. Byla jste to vy, paní? Věříte, že Bůh mi může sdělit vaše potíže?

255 To je bratr tam někde na konci, tuším, že on před chvílí řekl... Věříš, bratře? Opravdu? Potom tě ty kožní problémy opustí, budeš v pořádku. Věříš tomu? Přijímáš to jako své uzdravení? Zvedni ruku, jestli ano. V pořádku. My se neznáme. Ty o tom víš, Pate.

256 Nějaká paní se sem dívá, modlí se a dívá se směrem ke mně, tvrdí, že není odsud. Věříte, že ten vysoký krevní tlak vás opustí? Je to tak, že? Zvedněte ruku, pokud je tomu tak. V pořádku, mějte víru v Boha.

Vidíte, co mám na mysli?

257 A co tam s vámi lidé, kteří mne znáte? Máte něco na srdci. Zvedněte ruce. Tak mnoho z vás. Nemohu to zvládnout; právě to přišlo. Však víte, je to vaše víra.

258 Georgie Bruceová, vidím ji, jak někde sedí. Ty se vždycky snažíš najít něco pro někoho, Georgie. Ty jsi byla uzdravena z rakoviny. Vůbec o tom nepochybuješ. Toho dne, když jsi sem přišla do modlitebny a odcházela těmi dveřmi tam vzadu, Duch svatý na mě sestoupil a řekl ti na rovinu o nějaké věci, o které tento svět neměl ani potuchy. Jenom ty a Bůh a ještě jedna osoba. Souhlasí to? Je to tak. Věříš mi Georgie, že? Ty máš něco na srdci, Georgie. Věříš, že Bůh mi může ukázat, co máš na srdci?

Zapůsobí to i na ty ostatní z vás, kteří mne znáte, že uvěříte?

259 Já Georgii znám, ale ona na něco myslí. Ona má dva lidi, kteří jsou zdaleka a modlí se za ně. Oba bydlí v Corydonu. To je pravda. A ona tady má jednu osobu, je to muž, za kterého se modlí a on je tady v nemocnici. A ty se modlíš ne tak docela za jeho uzdravení, ale za spasení jeho duše. To je „Tak praví Pán.“ To je pravda. Souhlasí to Georgie? To je čistá pravda.

260 Někdo tam vzadu zvedl ruku, tam daleko vzadu, tamhle. Co je s tebou? Jsi to ty, kdo zvedl ruku? Neznáme se. Ten muž tam sedí a dívá se na mne. Já ho neznám. Věříš, že jsem Boží prorok, Boží služebník? Věříš Duchu svatému, že to, co jsem řekl, je pravda? Věříš tomu? To je jediná věc, která ti zůstala, protože ty máš rakovinu. To je pravda. Ty nejsi z tohoto města. Jsi z New Albany. To je pravda. A máš rakovinu. Jestli uvěříš celým srdcem, uzdravíš se. Přijímáš to? Zvedni ruku. Požehnaný budiž Pán!

261 Myslím si, že tato žena v bílém kloboučku na hlavě, je to barevná paní, zvedla svou ruku. Neměl jsem ještě žádnou barevnou osobu. Věříte, paní? V pořádku. Věřte z celého vašeho srdce. Máte srdeční vadu a nemocný žaludek a komplikace. Někdo vás sem dnes ráno přivedl. „Tak praví Pán.“ To souhlasí, paní, že? Zamávejte kapesníkem, který držíte v ruce. Tak aby to lidé mohli vidět. Nikdy ve svém životě jsem tuto ženu neviděl.

262 Zvedls ruku? Jsme si cizí? Jsem ti cizí? Věříš, že Bůh je zná a že Bůh zná tebe? Věříš, že On mi může ukázat, co máš na srdci? Ty se za někoho modlíš a je to tvůj otec. On má srdeční vadu. To je pravda. A ty hledáš křest Duchem svatým. „Tak praví Pán.“ Můžeš-li uvěřit!

263 A co s vámi, malá paní, která zvedáte takto svou ruku? Věříte? Váš problém je vyrážka na vaší ruce, ale vy se právě modlíte za své vnouče. To souhlasí. To dítě není v pořádku. To je pravda. Je to tak, paní? Věříte z celého svého srdce? No, já říkám „dítě;“ počkejte na okamžik. Ó, tady to máme. Váš syn měl autonehodu a byl ochrnutý. Já vás neznám, paní, ale to se zakládá na pravdě. Souhlasí to, zvedněte ruku.

264 No, kdo je to tady? Kdo je to? To nejsem já. Jak bych mohl něco takového udělat? Neбудьте necitliví na Ducha, na duchovní věci. Je to Bůh. Ten Duch svatý, kterého si přeješ, věříš tomu teď? Věříš tomu teď? V pořádku, pak Ho přijmi. Je na čase, abys Ho teď přijal. Věř tomu z celého svého srdce.

265 Ti z vás, kteří jsou v nouzi a potřebě, já nemůžu uzdravovat.

Nikdo nemůže uzdravovat. Já nemůžu dát Ducha svatého. Ale ten, který uzdravuje a dává Ducha svatého, je tu přítomen! To je ten, který to dělá.

266 No, skloňte své hlavy. Věřte právě teď, když se za vás budu modlit a za tyto kapesníčky.

267 Náš nebeský Otče, nakolik vím, prošel jsem všemi, kteří jsou příchozí, až jsem cítil, že slábnu a ztrácím sílu; cítil jsem se být veden, že je načase, aby to vyvolení uviděli. Ať každý jednotlivec a všichni společně, Pane, kteří byli vyvoláni a bylo jim dovoleno, aby je Duch svatý vyvolal... Něco, jejich víra, oni měli větší víru (někteří z nich), než si myslí. To právě začíná v jejich srdcích.

Matouš 9:20; Marek 5:27, 30, 31; Lukáš 8:44, 45

268 Žena, která se jednou dotkla Jeho roucha, když procházel kolem a On se obrátil a řekl: „Kdo se mě dotknul?“

A oni říkali: „Vždyť se Tě přece všichni dotýkají.“

Matouš 9:22; Marek 5:34; Lukáš 8:46, 48

269 On řekl: „Ale já jsem pocítil slabost.“ A vyhledal tu ženu; řekl, že měla krvotok a její víra ji uzdravila.

Židům 4:15; Židům 13:8

270 A Bible říká, že On je stále Veleknězem, kterého se můžeme dotýkat pocíty našich nemocí. Říká to Písmo; On je tentýž včera, dnes i na věky. A jestliže je tentýž a zůstává tímtež Veleknězem, může jednat tímtež způsobem a konat totéž.

271 A kéž by lidé uviděli, že Duchem naplněná Církev se blíží ke Hlavě. Kristus se chystá přijít a vzít svou Církev. Jeho poslední velké znamení jako bylo za dnů Sodomy — kdo to promluvil, kdo znal Sáru a věděl, že on má manželku, která se jmenuje Sára; viděl ji ve stanu, jak se zasmála... On řekl: „To bude znamení. Když toto uvidíte, vzpomeňte si, to pokolení nepomine, dokud se všechno nenaplní.“ A tady to máme. Jsme na konci.

Židům 12:1, 2

272 Vyslyš, Pane, ať každá nemocná osoba, která je zde, kéž by mohla poznat, že živý Ježíš Kristus je přítomen. Ať jsou tyto kapesníčky požehnáním každému nemocnému tělu, ke kterému se dostanou. Kárám ďábla za tyto lidi, vyháním ho ve víře Duchem Božím, vyháním každý stín pochybnosti. Ať každá osoba, která je zde určena k věčnému životu, to v této hodině přijme. Ať každá pověra, každá malá věc, která se to snaží ztlumit, každá malá věc tohoto světa, každá malá zátěž... Jak říká Bible: „Odložme stranou každou zátěž i hřích, jež nám tak

snadno bývá překážkou, abychom mohli běžet s vytrvalostí ten závod, který leží před námi; a vzhlížet (k čemu? K církvi? K organizaci?), k původci a dokonavateli naší víry (který je teď zde), k Ježíši Kristu, Synu Božímu.“ Vzhlížet k Němu, který... Nemusíme k tomu používat slova, o nichž víme, že jsou pravdivá, ale přesto se pro nás tato slova dnes ráno stala realitou! Tentýž Ježíš, který zemřel, není mrtev. On povstal, a o dva tisíce let později přivádí svou Církev k Hlavě. Ten duch Jidáše mezi nimi působí, ale kéž by v této hodině odložili stranou každý kámen úrazu a všechno ostatní a přijali Jej.

²⁷³ A ať uslyší, což se také stalo skrze toto kázání. Ať teď rozpoznají, že tato slova, která slyšeli, se projevila, a ať rozpoznají, že to je Kristus! A ať teď na základě toho jednají: přijmou to, povstanou a vydají svědectví a vejdou do Božího království, že budou naplněni Duchem svatým.

²⁷⁴ Ať jsou nemocní uzdraveni. Ať jsou postižení uzdraveni. Ať je každá touha srdce uspokojena. Vyslyš, všemohoucí Bože.

²⁷⁵ Nuže, s vašimi skloněnými hlavami a vašimi srdci otevřenými dokořán, odevzdejte se modlitbě předtím, nakolik vím, než budeme mít bohoslužbu křtu. Dnes večer bude totiž ještě další bohoslužba.

²⁷⁶ No, nezapomeňte, nenechte si tuto příležitost ujít. Byl jsem tady dvě a půl hodiny, možná víc a snažil jsem se využít svůj čas a přinést evangelium a prostě je dokonale vyložit. A pak se blížíme rovnou ke konci. A ten text — slyšet, rozpoznat, jednat — vidíte, nenechte si to projít nad vaší hlavou. Vy jste to slyšeli. Rozpoznáváte, že Jeho přítomnost je zde? Uvědomujete si, že je to On, kdo vás volá? Pak na základě toho jednejte. Bůh buď s vámi. Mějte čas na modlitbu.

²⁷⁷ Bratře Neville, můžeš ukončit modlitbou, pokračuj tedy a modlitba...

